

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 6

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος
9 Ιανουαρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 006/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 006/02 Διορισμός του Γραμματέα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 006/03 Υπόθεση C-448/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Davitas GmbH κατά Stadt Aschaffenburg [Προδικαστική παραπομπή — Νέα τρόφιμα και νέα συστατικά τροφίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννοια της φράσεως «τρόφιμα και συστατικά τροφίμων με νέα [...] πρωτοταγή μοριακή σύνταξη»] 3

2017/C 006/04 Υπόθεση C-465/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά F. Wieland, H. Rothwangl [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 18 και 45 ΣΛΕΕ — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 3 και 94 — Κανονισμός (ΕΚ) 859/2003 — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 — Ασφάλιση γήρατος και ασφάλιση θανάτου — Πρώην ναυτικοί υπήκοοι τρίτης χώρας η οποία έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1995 — Αποκλεισμός του δικαιώματος σε παροχές ασφαλίσεως γήρατος] 4

EL

2017/C 006/05	Υπόθεση C-506/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy κατά Työ- ja elinkeinoministeriö (Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α — Μέθοδος δωρεάν κατανομής των δικαιωμάτων — Υπολογισμός του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα ΙΙ — Κύρος — Εφαρμογή του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή σε εγκαταστάσεις τομέων που εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα — Καθορισμός του δείκτη αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 10, παράγραφος 9 — Παράρτημα Ι — Κύρος)	5
2017/C 006/06	Υπόθεση C-537/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Debonair Trading Internacional Ld ^a κατά Groupe Léa Nature SA, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5 — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SO'BiO étic» — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών και ενωσιακών λεκτικών και εικονιστικών σημάτων που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «SO...?» — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως]	6
2017/C 006/07	Υπόθεση C-554/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Atanas Ognjanov (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ — Άρθρο 17 — Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης — Ερμηνεία εθνικού κανόνα του κράτους εκτελέσεως που προβλέπει μείωση της στερητικής της ελευθερίας ποινής λόγω της εργασίας του ενδιαφερομένου κατά την κράτησή του στο κράτος εκδόσεως — Έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων-πλαίσιο — Υποχρέωση ερμηνείας σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης)	6
2017/C 006/08	Υπόθεση C-590/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) κατά Αλουμίνιο της Ελλάδος ΒΕΑΕ, πρώην Αλουμίνιον ΑΕ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Παραγωγή αλουμινίου — Προτιμησιακό τιμολόγιο βάσει συμβάσεως — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Καταγγελία της συμβάσεως — Δικαστική αναστολή των συνεπειών της καταγγελίας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση παράνομη — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Έννοια των όρων «υφιστάμενη ενίσχυση» και «νέα ενίσχυση» — Διάκριση)	7
2017/C 006/09	Υπόθεση C-611/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Retten i Glostrup (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Canal Digital Danmark A/S (Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Άρθρα 6 και 7 — Διαφήμιση αφορώσα συνδρομή δορυφορικής τηλεόρασεως — Τιμή της συνδρομής περιλαμβανούσα, εκτός από τη μηνιαία τιμή της συνδρομής, εξαμηνιαία τιμή για την απαραίτητη για την αποκωδικοποίηση των εκπομπών κάρτα — Παράλειψη μνείας της τιμής της εξαμηνιαίας κατ' αποκοπήν επιβάρυνσεως ή παρουσιάσή της κατά τρόπο λιγότερο εμφανή σε σχέση με τη μηνιαία κατ' αποκοπήν επιβάρυνση — Παραπλανητική πράξη — Παραπλανητική παράλειψη — Μεταφορά διατάξεως οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο μόνον με τις προπαρασκευαστικές εργασίες του εθνικού νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας και όχι με το ίδιο το κείμενο του νόμου αυτού)	8
2017/C 006/10	Υπόθεση C-613/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — James Elliott Construction Limited κατά Irish Asphalt Limited [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Έννοια της «διατάξεως του δικαίου της Ένωσης» — Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών — Πρότυπο εγκριθέν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) βάσει εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Δημοσίευση του προτύπου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εναρμονισμένο πρότυπο EN 13242:2002 — Εθνικό πρότυπο που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο το εναρμονισμένο πρότυπο EN 13242:2002 — Συμβατική διαφορά μεταξύ ιδιωτών — Μέθοδος διαπιστώσεως της (μη-) συμμορφώσεως προϊόντος προς εθνικό πρότυπο που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο εναρμονισμένο πρότυπο — Χρονικό σημείο της διαπιστώσεως της (μη-) συμμορφώσεως προϊόντος προς το πρότυπο αυτό — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών — Πεδίο εφαρμογής]	9

2017/C 006/11	Υπόθεση C-41/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerard Dowling κ.λπ. κατά Minister for Finance (Κανονισμός 407/2010/ΕΕ — Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης — Εκτελεστική απόφαση 2011/77/ΕΕ — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Ιρλανδία — Ανακεφαλαιοποίηση των ημεδαπών τραπεζών — Δίκαιο των εταιριών — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Άρθρα 8, 25 και 29 — Ανακεφαλαιοποίηση τράπεζας με δικαστική διαταγή — Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου χωρίς απόφαση της γενικής συνελεύσεως και χωρίς προσφορά των νέων μετοχών κατά προτίμηση στους παλαιούς μετόχους — Έκδοση νέων μετοχών για ποσό κατώτερο από την ονομαστική τους αξία)	10
2017/C 006/12	Υπόθεση C-42/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Okresný súd Dunajská Streda (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Home Credit Slovakia a.s. κατά Klára Bígóná (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Σύμβασεις καταναλωτικής πίστωσης — Άρθρο 1, άρθρο 3, στοιχείο ιγ', άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 22, παράγραφος 1, και άρθρο 23 — Ερμηνεία του όρου «εγγράφως» και της φράσεως «επί άλλου σταθερού μέσου» — Σύμβαση παραπέμπουσα σε άλλο έγγραφο — Απαίτηση περι «εγγράφου τύπου» κατά το εθνικό δίκαιο — Μνεία των απαιτούμενων στοιχείων μέσω παραπομπής σε αντικειμενικές παραμέτρους — Στοιχεία τα οποία πρέπει να μνημονεύονται σε σύμβαση πιστώσεως που έχει σταθερή διάρκεια — Συνέπειες της ελλείψεως των υποχρεωτικών πληροφοριών — Αναλογικότητα)	11
2017/C 006/13	Υπόθεση C-43/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), LG Electronics Inc. [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «compressor technology» — Ανακοπή του δικαιούχου των λεκτικών σημάτων KOMPRESSOR PLUS και KOMPRESSOR — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 60 — Κανονισμός (ΕΚ) 216/96 — Άρθρο 8, παράγραφος 3 — Προσφυγή «παρεπόμενου χαρακτήρα» — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Περιορισμένος διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων εθνικών σημάτων — Κίνδυνος συγχύσεως]	12
2017/C 006/14	Υπόθεση C-114/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Cour d'appel de Pau (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Παράλληλες εισαγωγές κτηνιατρικών φαρμάκων — Οδηγία 2001/82/ΕΚ — Άρθρο 65 — Εθνικό σύστημα προηγούμενης αδείας — Αποκλεισμός των εκτροφών από την απλοποιημένη διαδικασία αδείας διαθέσεως στην αγορά — Υποχρέωση του ενδιαφερομένου να διαθέτει άδεια προς άσκηση χονδρεμπορίου — Υποχρέωση του ενδιαφερομένου να διαθέτει εγκατάσταση στο έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής — Υποχρεώσεις φαρμακοεπαγρυπνήσεως)	12
2017/C 006/15	Υπόθεση C-149/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sabrina Wathelet κατά Garage Biethères & Fils SPRL (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Πώληση καταναλωτικών αγαθών και σχετικές εγγυήσεις — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «πωλητή» — Ενδιάμεσος — Εξαιρετικές περιστάσεις)	13
2017/C 006/16	Υπόθεση C-195/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SCI Senior Home, υπαχθείσα σε διαδικασία εξυγιάνσεως, κατά Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρο 5 — Έννοια των «εμπραγμάτων δικαιωμάτων τρίτων» — Δημόσιο βάρος επί των ακινήτων το οποίο εξασφαλίζει την είσπραξη του φόρου ακίνητης περιουσίας]	14
2017/C 006/17	Υπόθεση C-211/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Orange, πρώην France Télécom κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γαλλική Δημοκρατία στη France Télécom — Μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδοτήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που έχουν υπαχθεί στη France Télécom — Μείωση του αντισταθμίματος που καταβάλλεται στο Δημόσιο από τη France Télécom — Απόφαση κηρύττουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό προϋποθέσεις — Έννοια της «ενισχύσεως» — Έννοια του «οικονομικού πλεονεκτήματος» — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επηρεασμός του ανταγωνισμού — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Έλλειψη αιτιολογίας — Υποκατάσταση των αιτιολογιών)	14

2017/C 006/18	Υπόθεση C-212/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunalul Mureş (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP) [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρο 4 — Αποτελέσματα τα οποία προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με τις απαιτήσεις που δεν έχουν αναγγελθεί στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας — Αποκλεισμός — Φορολογική φύση της απαιτήσεως — Δεν ασκεί επιρροή — Άρθρο 15 — Έννοια του όρου «εκκρεμής δίκη» — Διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως — Δεν εμπίπτουν]	15
2017/C 006/19	Υπόθεση C-220/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 2007/23/ΕΚ — Διάθεση στην αγορά ειδών πυροτεχνίας — Άρθρο 6 — Ελεύθερη κυκλοφορία των ειδών πυροτεχνίας που πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις για τη διάθεση των ειδών πυροτεχνίας στην αγορά — Υποχρέωση προηγούμενης δηλώσεως σε εθνικό οργανισμό αρμόδιο να ελέγχει και να τροποποιεί τις οδηγίες χρήσεως των ειδών πυροτεχνίας)	16
2017/C 006/20	Υπόθεση C-243/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lesoochrannárske zoskupenie VLK κατά Obvodný úrad Trenčín (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Σύμβαση του Ωρχους — Συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα σχετικά με το περιβάλλον — Άρθρα 6 και 9 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Σχέδιο εγκαταστάσεως περιφράξεως — Προστατευόμενη περιοχή του Strážovské vrchy — Διοικητική διαδικασία αδειοδοτήσεως — Περιβαλλοντική οργάνωση — Αίτηση με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί η ιδιότητα του μέρους στη διαδικασία — Απόρριψη — Προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων)	16
2017/C 006/21	Υπόθεση C-269/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rijksdienst voor Pensioenen κατά Willem Hoogstad [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 4 — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Κρατήσεις επί των κατά νόμον οφειλομένων συντάξεων λόγω γήρατος καθώς και επί κάθε άλλης συμπληρωματικής παροχής — Άρθρο 13 — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος]	17
2017/C 006/22	Υπόθεση C-276/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hecht-Pharma GmbH κατά Hohenzollern Apotheke, διά του Winfried Ertelt, ιδιοκτήτη (Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Φάρμακα που παρασκευάζονται βιομηχανικώς ή για την παρασκευή των οποίων χρησιμοποιείται κάποια βιομηχανική μέθοδος — Άρθρο 3, σημείο 2 — Γαληνικό σκεύασμα της ισχύουσας φαρμακοποιίας)	18
2017/C 006/23	Υπόθεση C-290/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Patrice D'Oultremont κ.λπ. κατά Région wallonne (Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Άρθρο 2, στοιχείο α', και άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» — Όροι προβλεπόμενοι από κανονιστική απόφαση για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών — Διατάξεις που αφορούν μεταξύ άλλων μέτρα αποτροπής κινδύνων, ελέγχου, αποκαταστάσεως και ασφάλειας, καθώς και κανόνες σχετικά με τα επίπεδα θορύβου που καθορίζονται αναλόγως της χρήσεως των περιοχών)	19
2017/C 006/24	Υπόθεση C-292/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hörmann Reisen GmbH κατά Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg [Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Υπεργολαβία — Υποχρέωση του φορέα να παράσχει ο ίδιος σημαντικό μέρος των δημοσίων υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών — Περιεχόμενο — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως — Ανάθεση της συμβάσεως σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/ΕΚ]	20

2017/C 006/25	Υπόθεση C-428/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Child and Family Agency κατά J.D. [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 15 — Παραπομπή της υπόθεσης σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους — Πεδίο εφαρμογής — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Δικαστήριο που είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα την υπόθεση — Ύψιστο συμφέρον του παιδιού]	21
2017/C 006/26	Υπόθεση C-468/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH [Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικοί κανονισμοί (ΕΕ) 1138/2011 και (ΕΕ) 1241/2012 — Εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ' — Προσαρμογή — Εργασίες παρόμοιες με εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας — Άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο — Συμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Αρχή της χρηστής διοικήσεως]	22
2017/C 006/27	Υπόθεση C-482/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Westermann Lernspielverlage GmbH, πρώην Westermann Lernspielverlag GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσεως — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον τα λεκτικά στοιχεία «bambino» και «iük» — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης εμπεριέχον το λεκτικό στοιχείο «bambino» — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Έκπτωση από το δικαίωμα επί του προγενέστερου σήματος στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή — Έγγραφο της νυν αναρρεσειούσας με το οποίο ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο για την έκπτωση αυτή — Άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να συμπεριλάβει το έγγραφο αυτό στη δικογραφία της υποθέσεως — Έλλειψη αιτιολογίας)	22
2017/C 006/28	Υπόθεση C-439/16 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Emil Milev [Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 — Άρθρα 3 και 6 — Διαχρονική εφαρμογή — Δικαστικός έλεγχος της προσωρινής κρατήσεως κατηγορουμένου — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την εξέταση, κατά το ένδικο στάδιο της διαδικασίας, του ζητήματος αν υφίστανται εύλογες υπόνοιες ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε αδίκημα — Αντίθεση προς το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζει η εθνική νομολογία στα εθνικά δικαστήρια να αποφασίζουν περί της εφαρμογής ή μη της εν λόγω συμβάσεως]	23
2017/C 006/29	Υπόθεση C-317/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-346/14, Yanukovych κατά Συμβουλίου	23
2017/C 006/30	Υπόθεση C-318/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-347/14, Yanukovych κατά Συμβουλίου	24
2017/C 006/31	Υπόθεση C-319/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-348/14, Yanukovych κατά Συμβουλίου	24
2017/C 006/32	Υπόθεση C-488/16 P: Αναίρεση ασκηθείσα στις 13 Σεπτεμβρίου 2016 από την Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-167/15, Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	24
2017/C 006/33	Υπόθεση C-519/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) στις 5 Οκτωβρίου 2016 — Superfoz — Supermercados Lda κατά Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Υπόθεση C-531/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 18 Οκτωβρίου 2016 — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras κατά UAB «Specializuotas transportas»	27
2017/C 006/35	Υπόθεση C-532/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 18 Οκτωβρίου 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Υπόθεση C-540/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 25 Οκτωβρίου 2016 — UAB «Spika», AB «Senoji Baltija», UAB «Stekutis», UAB «Prekybos namai Aistra» κατά Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Υπόθεση C-541/16: Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας	30
2017/C 006/38	Υπόθεση C-543/16: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	31

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 006/39	Υπόθεση T-579/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Birkenstock Sales κατά EUIPO (Αναπαράσταση σχεδίου διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα το οποίο αναπαριστά σχέδιο διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Σχέδιο επιφάνειας — Αποτύπωση σχεδίου επιφάνειας στη συσκευασία προϊόντος]	33
2017/C 006/40	Υπόθεση T-67/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016 — Polo Club κατά EUIPO — Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEVERLY HILLS POLO CLUB — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσκόμιση πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων — Διακριτική ευχέρεια την οποία παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Μερική παραπομπή της υποθέσεως ενώπιον του τμήματος ανακοπών — Άρθρο 64, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009)	33
2017/C 006/41	Υπόθεση T-184/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Trivisio Prototyping κατά Επιτροπής (Χρηματοδοτική συνδρομή — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Συμβάσεις αφορώσες τα σχέδια ULTRA, CINESPACE και IMPROVE — Μερικός αναχαρακτηρισμός του ενδίκου βοηθήματος — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο — Άρθρο 299 ΣΛΕΕ — Ρήτρα διατησίας — Επιπλέον δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών)	34
2017/C 006/42	Υπόθεση T-290/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Smarter Travel Media κατά EUIPO (SMARTER TRAVEL) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SMARTER TRAVEL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση)	35
2017/C 006/43	Υπόθεση T-315/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2016 — Vince κατά EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ELECTRIC HIGHWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35

2017/C 006/44	Υπόθεση T-579/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2016 — For Tune κατά EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fortune — Προγενέστερο γερμανικό λεκτικό σήμα FORTUNE-HOTELS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	36
2017/C 006/45	Υπόθεση T-157/16 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2016 — Fedtke κατά CESE (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική — Νέα και ουσιώδη πραγματικά περιστατικά — Βάρος αποδείξεως)	36
2017/C 006/46	Υπόθεση T-746/15: Διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Biofa κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2069 — Έγκριση της βασικής ουσίας όξινο ανθρακικό νάτριο — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]	37
2017/C 006/47	Υπόθεση T-12/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Σλοβενία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποίησε η Σλοβενία — Έκδοση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2016/1059 — Κατάργηση της δίκης]	38
2017/C 006/48	Υπόθεση T-281/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2016 — Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαγωνισμός — Εργασίες σχετικές με την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος (ρεύμα υψηλής ισχύος) στο πλαίσιο του σχεδίου εκπτώσεως και αναβαθμίσεως του κτηρίου Konrad Adenauer του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου και ανάθεση της εκτελέσεως της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	38
2017/C 006/49	Υπόθεση T-738/16: Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2016 — La Quadrature du Net κ.λπ. κατά Επιτροπής	39
2017/C 006/50	Υπόθεση T-745/16: Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — BPCE κατά ΕΚΤ	40
2017/C 006/51	Υπόθεση T-749/16: Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Stemcor London και Samac Steel Supplies κατά Επιτροπής	41
2017/C 006/52	Υπόθεση T-750/16: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — FV κατά Συμβουλίου	42
2017/C 006/53	Υπόθεση T-751/16: Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Confédération Nationale du Crédit Mutuel κατά ΕΚΤ	42
2017/C 006/54	Υπόθεση T-756/16: Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2016 — Euro Castor Green κατά EUIPO — Netlon France (Δικτυωτό διαχωριστικό πλέγμα)	43
2017/C 006/55	Υπόθεση T-757/16: Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Société générale κατά ΕΚΤ	44
2017/C 006/56	Υπόθεση T-758/16: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — Crédit Agricole κατά ΕΚΤ	45
2017/C 006/57	Υπόθεση T-760/16: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2016 — Basil κατά EUIPO — Artex (Καλαθάκι ποδηλάτου)	46
2017/C 006/58	Υπόθεση T-763/16: Αγωγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — PY κατά EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Υπόθεση T-765/16: Προσφυγή της 5ης Νοεμβρίου 2016 — Grupo Ganaderos de Fuerteventura κατά EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Υπόθεση T-766/16: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής . .	48

2017/C 006/61	Υπόθεση T-768/16: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — BNP Paribas κατά EKT	49
2017/C 006/62	Υπόθεση T-770/16: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2016 — Korwin-Mikke κατά Κοινοβουλίου . .	50
2017/C 006/63	Υπόθεση T-774/16: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Consejo Regulador del Cava κατά EUIPO — Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Υπόθεση T-780/16: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2016 — Mediaexpert κατά EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Υπόθεση T-784/16: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Νοεμβρίου 2016 — Pilla κατά Επιτροπής και EACEA . . .	52
2017/C 006/66	Υπόθεση T-785/16: Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — BSH Electrodomeesticos España κατά EUIPO — DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Υπόθεση T-795/16: Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Krasnyiy oktyabr κατά EUIPO — Kondyterska korporatsiia «Roshen» (CRABS)	54
2017/C 006/68	Υπόθεση T-796/16: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2016 — CEDC International κατά EUIPO — Underberg (Αναπαράσταση πρασινοκαφέ φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη)	54
2017/C 006/69	Υπόθεση T-798/16: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2016 — Hanso Holding κατά EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Υπόθεση T-720/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Επιτροπή κατά CINAR	56
2017/C 006/71	Υπόθεση T-732/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — ICA Laboratories κ. λπ. κατά Επιτροπής	56

Διορθωτικά

2017/C 006/72	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-698/16 (EE C 441 της 28.11.2016)	57
---------------	--	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 006/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 475 της 19.12.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 462 της 12.12.2016

EE C 454 της 5.12.2016

EE C 441 της 28.11.2016

EE C 428 της 21.11.2016

EE C 419 της 14.11.2016

EE C 410 της 7.11.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διορισμός του Γραμματέα

(2017/C 006/02)

Η θητεία του Emmanuel Coulon, Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λήγει στις 5 Οκτωβρίου 2017.

Στις 16 Νοεμβρίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να ανανεώσει τη θητεία του Emmanuel Coulon, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, για το χρονικό διάστημα από τις 6 Οκτωβρίου 2017 μέχρι και τις 5 Οκτωβρίου 2023.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Davitas GmbH κατά Stadt Aschaffenburg

(Υπόθεση C-448/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Νέα τρόφιμα και νέα συστατικά τροφίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννοια της φράσεως «τρόφιμα και συστατικά τροφίμων με νέα [...] πρωτοταγή μοριακή σύνταξη»]

(2017/C 006/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Davitas GmbH

κατά

Stadt Aschaffenburg

παρισταμένης της:

Landesanwaltschaft Bayern

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, έχει την έννοια ότι η φράση «νέα πρωτοταγής μοριακή σύνταξη» αφορά τρόφιμα και συστατικά τροφίμων που δεν χρησιμοποιούνταν για ανθρώπινη κατανάλωση στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από τις 15 Μαΐου 1997.

⁽¹⁾ EE C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά F. Wieland, H. Rothwangl

(Υπόθεση C-465/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 18 και 45 ΣΛΕΕ — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 3 και 94 — Κανονισμός (ΕΚ) 859/2003 — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 — Ασφάλιση γήρατος και ασφάλιση θανάτου — Πρώην ναυτικοί υπήκοοι τρίτης χώρας η οποία έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1995 — Αποκλεισμός του δικαιώματος σε παροχές ασφαλίσεως γήρατος]

(2017/C 006/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

κατά

F. Wieland, H. Rothwangl

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 94, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν συνυπολογίζει για τον καθορισμό των δικαιωμάτων σε παροχές γήρατος περίοδο ασφαλίσεως φερόμενη ως πραγματοποιηθείσα υπό τη δική της νομοθεσία από αλλοδαπό εργαζόμενο, όταν το κράτος του οποίου είναι υπήκοος ο εν λόγω εργαζόμενος προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την πραγματοποίησή της περιόδου αυτής.
- 2) Τα άρθρα 18 και 45 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας ναυτικός ο οποίος ήταν για ορισμένη περίοδο μέλος του πληρώματος πλοίου με λιμένα εκκινήσεως και τερματισμού στην επικράτεια του κράτους μέλους αυτού και είχε ως κατοικία του το πλοίο αυτό αποκλείεται από την ασφαλιστική κάλυψη για παροχές γήρατος για την περίοδο αυτή λόγω του ότι δεν ήταν υπήκοος κράτους μέλους κατά την εν λόγω περίοδο.
- 3) Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 547/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία περίοδος ασφαλίσεως πραγματοποιηθείσα υπό τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού από μισθωτό ο οποίος, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης που αφορά τον F. Wieland, δεν ήταν υπήκοος ενός κράτους μέλους κατά την εν λόγω περίοδο, αλλά, κατά τη στιγμή που ζητεί την καταβολή συντάξεως γήρατος, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού, δεν λαμβάνεται υπόψη από το κράτος μέλος αυτό για τον προσδιορισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του εν λόγω μισθωτού.

⁽¹⁾ EE C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy, SSAB Europe Oy κατά Työ- ja elinkeinoministeriö

(Υπόθεση C-506/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α — Μέθοδος δωρεάν κατανομής των δικαιωμάτων — Υπολογισμός του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα II — Κύρος — Εφαρμογή του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή σε εγκαταστάσεις τομέων που εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα — Καθορισμός του δείκτη αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 10, παράγραφος 9 — Παράρτημα I — Κύρος)

(2017/C 006/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy, SSAB Europe Oy

κατά

Työ- ja elinkeinoministeriö

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ'εφαρμογήν του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 2) Από την εξέταση του έκτου και του έβδομου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του παραρτήματος I της αποφάσεως 2011/278.
- 3) Από την εξέταση του πέμπτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 10, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278.
- 4) Το άρθρο 4 και το παράρτημα II της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι ανίσχυρα.
- 5) Τα αποτελέσματα της κηρύξεως του άρθρου 4 και του παραρτήματος II της αποφάσεως 2013/448 ως ανίσχυρων περιορίζονται διαχρονικώς κατά τρόπο ώστε, αφενός, η απόφαση αυτή να παράγει αποτελέσματα μόνον μετά την πάροδο περιόδου δέκα μηνών από της ημερομηνίας δημοσίευσής της αποφάσεως της 28ης Απριλίου 2016, Borealis Polyolefine κ.λπ. (C- 191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14, EU:C:2016:311), προκειμένου να παρασχεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα και, αφετέρου, τα μέτρα που θα ληφθούν μέχρι τότε βάσει των διατάξεων που κηρύχθηκαν ανίσχυρες να μην μπορούν να αμφισβητηθούν.

⁽¹⁾ EE C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Debonair Trading Internacional Ld^a κατά Groupe Léa Nature SA, Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-537/14 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5 — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SO'BiO ětic» — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών και ενωσιακών λεκτικών και εικονιστικών σημάτων που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «SO...?» — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως]

(2017/C 006/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Debonair Trading Internacional Ld^a (εκπρόσωποι: D. Selden, Advocate, T. Alkin, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναιρέση: Groupe Léa Nature SA (εκπρόσωπος: S. Arnaud, δικηγόρος), Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και Π. Γερούλακος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 23ης Σεπτεμβρίου 2014, Groupe Léa Nature κατά ΓΕΕΑ — Debonair Trading Internacional (SO'BiO ětic) (T-341/13, που δεν έχει δημοσιευθεί, EU:T:2014:802).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Atanas Ognyanov

(Υπόθεση C-554/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ — Άρθρο 17 — Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση καταδικαστικής αποφάσεως — Ερμηνεία εθνικού κανόνα του κράτους εκτελέσεως που προβλέπει μείωση της στερητικής της ελευθερίας ποινής λόγω της εργασίας του ενδιαφερομένου κατά την κράτησή του στο κράτος εκδόσεως — Έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων-πλαίσιο — Υποχρέωση ερμηνείας σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης)

(2017/C 006/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Atanas Ognyanov

παρισταμένης της:

Sofiyska gradska prokuratura

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στειρητικές της ελευθερίας ή μέτρα στειρητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικού κανόνα υπό την έννοια ότι επιτρέπεται στο κράτος εκτελέσεως να χορηγήσει στον καταδικασθέντα μείωση ποινής λόγω εργασίας κατά τη διάρκεια της κρατήσεώς του εντός του κράτους εκδόσεως, ενώ οι αρμόδιες αρχές του τελευταίου κράτους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους αυτού, δεν έχουν χορηγήσει μια τέτοια μείωση ποινής.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι ένα εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να λάβει υπόψη το σύνολο των κανόνων του εθνικού δικαίου και να τους ερμηνεύσει, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, προκειμένου να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο με την απόφαση αυτή αποτέλεσμα, αποφασίζοντας εν ανάγκη αυτεπαγγέλτως να μην ακολουθήσει την εκ μέρους του αποφαινόμενου σε τελευταίο βαθμό δικαστηρίου ερμηνεία, όταν η ερμηνεία αυτή δεν συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) κατά Αλουμινίου της Ελλάδος ΒΕΑΕ, πρώην Αλουμίνιον ΑΕ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-590/14 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Παραγωγή αλουμινίου — Προτιμησιακό τιμολόγιο βάσει συμβάσεως — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Καταγγελία της συμβάσεως — Δικαστική αναστολή των συνεπειών της καταγγελίας — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση παράνομη — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Έννοια των όρων «υφιστάμενη ενίσχυση» και «νέα ενίσχυση» — Διάκριση)

(2017/C 006/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναρεσεύουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) (εκπρόσωποι: Ε. Μπουρτζάλας, avocat, Ε. Σαλακά, Χ. Συνοδινός, Χ. Ταγαράς και Α. Οικονόμου, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ, πρώην Αλουμίνιον ΑΕ (εκπρόσωποι: Γ. Δελλής, Ν. Κορογιαννάκης, Ε. Χρυσάφης, Δ. Διακόπουλος και Ν. Κεραμίδας, δικηγόροι)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Οκτωβρίου 2014, Αλουμίνιον κατά Επιτροπής (T-542/11, EU:T:2014:859).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση T-542/11 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Retten i Glostrup (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Canal Digital Danmark A/S

(Υπόθεση C-611/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Άρθρα 6 και 7 — Διαφήμιση αφορώσα συνδρομή δορυφορικής τηλεόρασεως — Τιμή της συνδρομής περιλαμβάνουσα, εκτός από τη μηνιαία τιμή της συνδρομής, εξαμηνιαία τιμή για την απαραίτητη για την αποκωδικοποίηση των εκπομπών κάρτα — Παράλειψη μνείας της τιμής της εξαμηνιαίας κατ' αποκοπήν επιβάρυνσης ή παρουσίασή της κατά τρόπο λιγότερο εμφανή σε σχέση με τη μηνιαία κατ' αποκοπήν επιβάρυνση — Παραπλανητική πράξη — Παραπλανητική παράλειψη — Μεταφορά διατάξεως οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο μόνον με τις προπαρασκευαστικές εργασίες του εθνικού νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας και όχι με το ίδιο το κείμενο του νόμου αυτού)

(2017/C 006/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Retten i Glostrup

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Canal Digital Danmark A/S

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), έχει την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον εμπορική πρακτική πρέπει να θεωρηθεί ως παραπλανητική παράλειψη, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η εν λόγω πρακτική, ιδίως οι περιορισμοί που χαρακτηρίζουν το χρησιμοποιούμενο για τους σκοπούς της εν λόγω εμπορικής πρακτικής μέσο επικοινωνίας, οι τοπικοί ή χρονικοί περιορισμοί τους οποίους επιβάλλει το εν λόγω μέσο επικοινωνίας, καθώς και κάθε μέτρο που λαμβάνει ο επιχειρηματίας για να καταστήσει τις πληροφορίες προστιτές στον καταναλωτή με άλλο τρόπο, έστω και αν η απαίτηση αυτή δεν προκύπτει ρητώς από το γράμμα της οικείας εθνικής ρυθμίσεως.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29 έχει την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηριστεί ως παραπλανητική μια εμπορική πρακτική η οποία συνίσταται στον κατακερματισμό της τιμής προϊόντος σε πλείονα στοιχεία και στην υπογράμμιση ενός εξ αυτών, εφόσον η πρακτική αυτή μπορεί, αφενός, να δημιουργήσει στον μέσο καταναλωτή την εσφαλμένη εντύπωση ότι του προτείνεται ευνοϊκή τιμή και, αφετέρου, να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δεν θα ελάμβανε, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των κρίσιμων περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης. Ωστόσο, οι χρονικοί περιορισμοί που μπορεί να ισχύουν για ορισμένα μέσα επικοινωνίας, όπως τα τηλεοπτικά διαφημιστικά μηνύματα, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, προκειμένου να εκτιμηθεί ο παραπλανητικός χαρακτήρας εμπορικής πρακτικής, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.
- 3) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2005/29 έχει την έννοια ότι, όταν ο επιχειρηματίας έχει επιλέξει να ορίσει την τιμή συνδρομής έτσι ώστε ο καταναλωτής να πρέπει να καταβάλλει τόσο μηνιαία όσο και εξαμηνιαία κατ' αποκοπήν επιβάρυνση, η πρακτική αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως παραπλανητική παράλειψη, στην περίπτωση κατά την οποία υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στο πλαίσιο του μάρκετινγκ η τιμή της μηνιαίας κατ' αποκοπήν επιβάρυνσης, ενώ αυτή της εξαμηνιαίας κατ' αποκοπήν επιβάρυνσης παραλείπεται ολοσχερώς ή παρουσιάζεται με λιγότερο εμφανή τρόπο, εφόσον μια τέτοια παράλειψη οδηγεί τον καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία δεν θα είχε λάβει διαφορετικά, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμούς του χρησιμοποιούμενου μέσου επικοινωνίας, τη φύση και τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, καθώς και τα λοιπά μέτρα που έχει όντως λάβει ο επιχειρηματίας για να καταστήσει τις ουσιώδεις πληροφορίες που αφορούν το προϊόν προστιτές στον καταναλωτή.

- 4) Το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29 έχει την έννοια ότι περιέχει εξαντλητική απαρίθμηση των ουσιωδών πληροφοριών που πρέπει να περιέχονται σε πρόσκληση για αγορά. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, αλλά και το χρησιμοποιούμενο για την πρόσκληση προς αγορά μέσο επικοινωνίας και τις συμπληρωματικές πληροφορίες τις οποίες ενδεχομένως παρέχει ο οικείος επιχειρηματίας, να εκτιμήσει κατά πόσον ο εν λόγω επιχειρηματίας εκπλήρωσε το καθήκον παροχής πληροφοριών το οποίο υπέχει. Το γεγονός ότι επιχειρηματίας παρέχει, στην πρόσκληση για αγορά, το σύνολο των πληροφοριών που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να χαρακτηριστεί η εν λόγω πρόσκληση ως παραπλανητική εμπορική πρακτική, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, ή του άρθρου 7, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — James Elliott Construction Limited κατά Irish Asphalt Limited

(Υπόθεση C-613/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Έννοια της «διατάξεως του δικαίου της Ένωσης» — Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών — Πρότυπο εγκριθέν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) βάσει εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Δημοσίευση του προτύπου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εναρμονισμένο πρότυπο EN 13242:2002 — Εθνικό πρότυπο που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο το εναρμονισμένο πρότυπο EN 13242:2002 — Συμβατική διαφορά μεταξύ ιδιωτών — Μέθοδος διαπιστώσεως της (μη-) συμμορφώσεως προϊόντος προς εθνικό πρότυπο που μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο εναρμονισμένο πρότυπο — Χρονικό σημείο της διαπιστώσεως της (μη-) συμμορφώσεως προϊόντος προς το πρότυπο αυτό — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών — Πεδίο εφαρμογής]

(2017/C 006/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

James Elliott Construction Limited

κατά

Irish Asphalt Limited

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, πρώτο εδάφιο, έχει την έννοια ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να ερμηνεύει, εκδίδοντας προδικαστική απόφαση, εναρμονισμένο πρότυπο κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, του οποίου τα στοιχεία έχουν δημοσιευθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σειρά C.
- 2) Το εναρμονισμένο πρότυπο EN 13242:2002, που φέρει τον τίτλο «Αδρανή υλικών σταθεροποιημένων με υδραυλικές κονίες ή μη σταθεροποιημένων για χρήση στα τεχνικά έργα και την οδοποιία» έχει την έννοια ότι δεν δεσμεύει τον εθνικό δικαστή που επιλαμβάνεται διαφοράς η οποία αφορά την εκτέλεση συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου επιβάλλουσας στον συμβαλλόμενο να παραδώσει προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών σύμφωνο προς εθνικό πρότυπο με το οποίο μεταφέρεται στο εσωτερικό δίκαιο το εν λόγω εναρμονισμένο πρότυπο, ούτε ως προς τον τρόπο αποδείξεως της συμμορφώσεως ενός τέτοιου προϊόντος του τομέα των δομικών κατασκευών προς τις συμβατικές προδιαγραφές ούτε ως προς το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να αποδειχθεί η συμμόρφωση του εν λόγω προϊόντος.

- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/68, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της δωδέκατης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας, έχει την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής δεν είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει το τεκμήριο καταλληλότητας προς χρήση ενός προϊόντος του τομέα των δομικών κατασκευών που έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με εναρμονισμένο πρότυπο προκειμένου να καθορίσει την εμπορευσιμότητα ή την καταλληλότητα προς χρήση του προϊόντος αυτού, στην περίπτωση που εθνική ρύθμιση γενικού χαρακτήρα διέπυσα την πώληση αγαθών, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, απαιτεί να έχουν τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών τέτοια χαρακτηριστικά.
- 4) Το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε τελευταίως με την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι εθνικές διατάξεις όπως οι επίμαχες στη διαφορά της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, με την επιφύλαξη αντίθετης βουλήσεως των συμβαλλομένων μερών, σιωπηρούς συμβατικούς όρους που αφορούν την εμπορευσιμότητα και την καταλληλότητα προς χρήση ή την ποιότητα πωληθέντων προϊόντων, δεν αποτελούν «τεχνικούς κανόνες», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, για τα σχέδια των οποίων πρέπει να λαμβάνει χώρα η προηγούμενη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96.

(¹) EE C 96 της 23.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gerard Dowling κ.λπ. κατά Minister for Finance

(Υπόθεση C-41/15) (¹)

(Κανονισμός 407/2010/ΕΕ — Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης — Εκτελεστική απόφαση 2011/77/ΕΕ — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Ιρλανδία — Ανακεφαλαιοποίηση των ημεδαπών τραπεζών — Δίκαιο των εταιριών — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Άρθρα 8, 25 και 29 — Ανακεφαλαιοποίηση τράπεζας με δικαστική διαταγή — Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου χωρίς απόφαση της γενικής συνελεύσεως και χωρίς προσφορά των νέων μετοχών κατά προτίμηση στους παλαιούς μετόχους — Έκδοση νέων μετοχών για ποσό κατώτερο από την ονομαστική τους αξία)

(2017/C 006/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchtone Capital Fund Limited

κατά

Minister for Finance

παρισταμένων των: Permanent TSB Group Holdings plc, πρώην Irish Life and Permanent Group Holdings plc, και Permanent TSB plc, πρώην Irish Life and Permanent plc

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, καθώς και τα άρθρα 25 και 29 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου [54, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ], για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, όσον αφορά τη σύσταση της ανώνυμης εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της, έχουν την έννοια ότι δεν αντίκεινται σε μέτρο, όπως η επίμαχη διαταγή στην κύρια δίκη, το οποίο, αφενός, εκδίδεται στο πλαίσιο σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους που απειλεί την οικονομική σταθερότητα της Ένωσης, και, αφετέρου, συνεπάγεται την αύξηση του κεφαλαίου ανώνυμης εταιρίας, χωρίς τη συναίνεση της γενικής συνελεύσεώς της, με την έκδοση νέων μετοχών για ποσό κατώτερο της ονομαστικής τους αξίας και με αποκλεισμό του δικαιώματος προτίμησης των παλαιών μετόχων.

(¹) EE C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Okresný súd Dunajská Streda (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Home Credit Slovakia a.s. κατά Klára Bίρόová

(Υπόθεση C-42/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης — Άρθρο 1, άρθρο 3, στοιχείο ιγ', άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 22, παράγραφος 1, και άρθρο 23 — Ερμηνεία του όρου «εγγράφως» και της φράσεως «επί άλλου σταθερού μέσου» — Σύμβαση παραπέμπουσα σε άλλο έγγραφο — Απαίτηση περί «εγγράφου τύπου» κατά το εθνικό δίκαιο — Μνεία των απαιτούμενων στοιχείων μέσω παραπομπής σε αντικειμενικές παραμέτρους — Στοιχεία τα οποία πρέπει να μνημονεύονται σε σύμβαση πιστώσεως που έχει σταθερή διάρκεια — Συνέπειες της ελλείψεως των υποχρεωτικών πληροφοριών — Αναλογικότητα)

(2017/C 006/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Dunajská Streda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Home Credit Slovakia a.s.

κατά

Klára Bίρόová

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 3, στοιχείο ιγ', έχει την έννοια ότι:
 - η σύμβαση πιστώσεως δεν πρέπει κατ' ανάγκη να καταρτίζεται σε ενιαίο έγγραφο, πλην όμως άπαντα τα στοιχεία που διαλαμβάνονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας πρέπει να καταρτίζονται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου·
 - δεν αντιβαίνει στη διάταξη αυτή η εκ μέρους κράτους μέλους πρόβλεψη, κατά την εθνική νομοθεσία του, αφενός, ότι η εγγράφως καταρτιζόμενη σύμβαση πιστώσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/48 πρέπει να υπογράφεται από τα συμβαλλόμενα μέρη και, αφετέρου, ότι η απαίτηση περί υπογραφής ισχύει για όλα τα στοιχεία της σύμβασής αυτής τα οποία διαλαμβάνονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο η', της οδηγίας 2008/48 έχει την έννοια ότι δεν απαιτείται η σύμβαση πιστώσεως να προσδιορίζει κάθε καταβολή στην οποία πρέπει να προβεί ο καταναλωτής μνημονεύοντας συγκεκριμένη ημερομηνία, εφόσον οι όροι της σύμβασής αυτής καθιστούν δυνατό στον καταναλωτή να προσδιορίζει ευχερώς και μετά βεβαιότητας τις ημερομηνίες των καταβολών.
- 3) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία η' και θ', της οδηγίας 2008/48 έχει την έννοια ότι η σύμβαση πιστώσεως η οποία έχει σταθερή διάρκεια και βάσει της οποίας το κεφάλαιο αποπληρώνεται με την καταβολή δόσεων δεν απαιτείται να καθορίζει επακριβώς, υπό την μορφή πίνακα χρεολυσίων, το μέρος κάθε δόσεως το οποίο προορίζεται για την αποπληρωμή του κεφαλαίου. Ενδεχόμενη επιβολή τέτοιας υποχρεώσεως, βάσει της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας.
- 4) Το άρθρο 23 της οδηγίας 2008/48 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στη διάταξη αυτή η εκ μέρους κράτους μέλους πρόβλεψη, κατά την εθνική νομοθεσία του, ότι, σε περίπτωση κατά την οποία σύμβαση πιστώσεως δεν μνημονεύει όλα τα απαιτούμενα, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, στοιχεία, η σύμβαση θεωρείται άτοκη και μη συνεπαγόμενη έξοδα, εφόσον πρόκειται για στοιχείο του οποίου η παράλειψη δύναται να θέσει εν αμφιβόλω τη δυνατότητα του καταναλωτή να εκτιμήσει το περιεχόμενο της δεσμεύσεώς του.

⁽¹⁾ EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Υπόθεση C-43/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «compressor technology» — Ανακοπή του δικαιούχου των λεκτικών σημάτων KOMPRESSOR PLUS και KOMPRESSOR — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 60 — Κανονισμός (ΕΚ) 216/96 — Άρθρο 8, παράγραφος 3 — Προσφυγή «παρεπόμενου χαρακτήρα» — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Περιορισμένος διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων εθνικών σημάτων — Κίνδυνος συγχύσεως]

(2017/C 006/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (εκπρόσωποι: S. Biagusch και R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: M. Fischer), LG Electronics Inc.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Cour d'appel de Pau (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) κ.λπ.

(Υπόθεση C-114/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί — Παράλληλες εισαγωγές κτηνιατρικών φαρμάκων — Οδηγία 2001/82/ΕΚ — Άρθρο 65 — Εθνικό σύστημα προηγούμενης αδειας — Αποκλεισμός των εκτροφών από την απλοποιημένη διαδικασία αδειας διαθέσεως στην αγορά — Υποχρέωση του ενδιαφερομένου να διαθέτει άδεια προς άσκηση χονδρεμπορίου — Υποχρέωση του ενδιαφερομένου να διαθέτει εγκατάσταση στο έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής — Υποχρεώσεις φαρμακοεπαγρυπνήσεως)

(2017/C 006/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Pau

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phytéron 2000 SAS, Cataloune SCL

παρισταμένων των: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, anciennement Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι πρόσβαση στις παράλληλες εισαγωγές κτηνιατρικών φαρμάκων έχουν μόνον οι χονδρέμποροι που είναι κάτοχοι της άδειας που προβλέπεται στο άρθρο 65 της οδηγίας 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, και η οποία, κατά συνέπεια, αποκλείει την πρόσβαση σε τέτοιες εισαγωγές στους εκτροφείς που επιθυμούν να εισάγουν κτηνιατρικά φάρμακα για τις ανάγκες των δικών τους κτηνοτροφικών μονάδων.
- 2) Τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση που επιβάλλει στους εκτροφείς οι οποίοι προβαίνουν σε παράλληλη εισαγωγή κτηνιατρικών φαρμάκων για τις ανάγκες των δικών τους κτηνοτροφικών μονάδων την υποχρέωση να διαθέτουν εγκατάσταση στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού και να τηρούν το σύνολο των υποχρεώσεων φαρμακοεπαγρυπνήσεως που προβλέπονται στα άρθρα 72 έως 79 της οδηγίας 2001/82, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 596/2009.

(¹) EE C 171 της 26.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sabrina Wathelet κατά Garage Bietheres & Fils SPRL

(Υπόθεση C-149/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Πώληση καταναλωτικών αγαθών και σχετικές εγγυήσεις — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «πωλητή» — Ενδιάμεσος — Εξαιρετικές περιστάσεις)

(2017/C 006/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sabrina Wathelet

κατά

Garage Bietheres & Fils SPRL

Διατακτικό

Η έννοια του «πωλητή», κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, πρέπει να ερμηνευθεί ως καλύπτουσα επίσης τον επαγγελματία ο οποίος ενεργεί ως ενδιάμεσος για λογαριασμό ιδιώτη και ο οποίος δεν ενημέρωσε δεόντως τον καταναλωτή αγοραστή ότι κύριος του πωλούμενου αγαθού είναι ένας ιδιώτης, πράγμα το οποίο αναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως. Η ως άνω ερμηνεία δεν εξαρτάται από το αν ο ενδιάμεσος αμείβεται ή όχι για την παρέμβασή του.

(¹) EE C 213 της 29.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SCI Senior Home, υπαχθείσα σε διαδικασία εξυγίανσεως, κατά Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Υπόθεση C-195/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρο 5 — Έννοια των «εμπραγμάτων δικαιωμάτων τρίτων» — Δημόσιο βάρος επί των ακινήτων το οποίο εξασφαλίζει την είσπραξη του φόρου ακίνητης περιουσίας]

(2017/C 006/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SCI Senior Home, υπαχθείσα σε διαδικασία εξυγίανσεως,

κατά

Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, συνιστά «εμπράγματο δικαίωμα» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου ασφάλεια συστηνόμενη δυνάμει διατάξεως του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία το ακίνητο του οφειλέτη φόρων ακίνητης περιουσίας βαρύνεται εκ του νόμου με δημόσιο βάρος και ο εν λόγω κύριος υποχρεούται να ανεχθεί την αναγκαστική εκτέλεση, επί του συγκεκριμένου ακινήτου, του τίτλου με τον οποίο βεβαιώνεται η φορολογική απαίτηση.

⁽¹⁾ EE C 254 της 03.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Orange, πρώην France Télécom κατά Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γαλλική Δημοκρατία στη France Télécom — Μεταρρύθμιση του τρόπου χρηματοδοτήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων που έχουν υπαχθεί στη France Télécom — Μείωση του αντισταθμίματος που καταβάλλεται στο Δημόσιο από τη France Télécom — Απόφαση κηρύττουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό προϋποθέσεις — Έννοια της «ενισχύσεως» — Έννοια του «οικονομικού πλεονεκτήματος» — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επηρεασμός του ανταγωνισμού — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Έλλειψη αιτιολογίας — Υποκατάσταση των αιτιολογιών)

(2017/C 006/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Orange, πρώην France Télécom (εκπρόσωποι: S. Hautbourg και S. Cochard-Quesson, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και L. Flynn)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Orange στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunalul Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Υπόθεση C-212/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρο 4 — Αποτελέσματα τα οποία προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με τις απαιτήσεις που δεν έχουν αναγγελθεί στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας — Αποκλεισμός — Φορολογική φύση της απαιτήσεως — Δεν ασκεί επιρροή — Άρθρο 15 — Έννοια του όρου «εκκρεμής δίκη» — Διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως — Δεν εμπίπτουν]

(2017/C 006/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

κατά

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διατάξεις του εσωτερικού δικαίου του κράτους μέλους ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας οι οποίες προβλέπουν, στην περίπτωση πιστωτή που δεν έχει μετάσχει στην εν λόγω διαδικασία, ότι αυτός εκπίπτει του δικαιώματος να προβάλει την απαίτησή του ή ότι αναστέλλεται η διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως τέτοιας απαιτήσεως σε άλλο κράτος μέλος.
- 2) Ο φορολογικός χαρακτήρας της απαιτήσεως βάσει της οποίας κινήθηκε διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν ασκεί επιρροή, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, ως προς την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-220/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 2007/23/ΕΚ — Διάθεση στην αγορά ειδών πυροτεχνίας — Άρθρο 6 — Ελεύθερη κυκλοφορία των ειδών πυροτεχνίας που πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις για τη διάθεση των ειδών πυροτεχνίας στην αγορά — Υποχρέωση προηγούμενης δηλώσεως σε εθνικό οργανισμό αρμόδιο να ελέγχει και να τροποποιεί τις οδηγίες χρήσεως των ειδών πυροτεχνίας)

(2017/C 006/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Kukovec και C. Becker, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller και K. Petersen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προβλέποντας, καθ' υπέρβαση των απαιτήσεων της οδηγίας 2007/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά ειδών πυροτεχνίας, και ανεξάρτητα από την προηγούμενη πραγματοποίησης αξιολογήσεως της πιστότητας των ειδών πυροτεχνίας, αφενός, ότι πριν τα είδη αυτά διατεθούν στην αγορά πρέπει να υποβάλλονται στη διαδικασία που θεσπίζει το άρθρο 6, παράγραφος 4, του Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (πρώτου κανονισμού εφαρμογής του νόμου περί εκρηκτικών υλών), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 25ης Ιουλίου 2013, και, αφετέρου, ότι το Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Ομοσπονδιακό Ίδρυμα Ερευνών και Ελέγχου των Υλικών, Γερμανία) έχει την εξουσία, δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως, να ελέγχει και, εφόσον χρειάζεται, να τροποποιεί τις οδηγίες χρήσεως των ειδών αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 228 της 13.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lesoochranárske zoskupenie VLK κατά Obvodný úrad Trenčín

(Υπόθεση C-243/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Σύμβαση του Όρχους — Συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα σχετικά με το περιβάλλον — Άρθρα 6 και 9 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Σχέδιο εγκαταστάσεως περιφράξεως — Προστατευόμενη περιοχή του Strážovské vrchy — Διοικητική διαδικασία αδειοδοτήσεως — Περιβαλλοντική οργάνωση — Αίτηση με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί η ιδιότητα του μέρους στη διαδικασία — Απόρριψη — Προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων)

(2017/C 006/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lesoochránárske zoskupenie VLK

κατά

Obvodný úrad Trenčín

παρισταμένης της:

Biely potok a.s.

Διατακτικό

Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 4, της Συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, που υπεγράφη στο Ώρχους στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, στον βαθμό που κατοχυρώνει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, υπό προϋποθέσεις που διασφαλίζουν ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των δικαιωμάτων τα οποία περιβαλλοντική οργάνωση που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 5, της Συμβάσεως αυτής αντλεί από το δικαίωμα της Ένωσης, εν προκειμένω από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/105/EK του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμβάσεως αυτής, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, ερμηνεία των κανόνων του εθνικού δικονομικού δικαίου στο πλαίσιο της οποίας προσφυγή κατά αποφάσεως που δεν αναγνωρίζει σε μια τέτοια οργάνωση την ιδιότητα του μέρους σε διοικητική διαδικασία αδειοδοτήσεως έργου το οποίο πρέπει να εκτελεστεί σε περιοχή προστατευόμενη βάσει της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2006/105, δεν πρέπει κατ' ανάγκην να εξεταστεί ενόσω βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία αυτή, η οποία είναι πιθανόν να περατωθεί οριστικώς προ της εκδόσεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ιδιότητα του μέρους, απορρίπτεται δε αυτομάτως αφ' ης στιγμής χορηγηθεί άδεια για την εκτέλεση του έργου αυτού, υποχρεώνοντας έτσι την οργάνωση αυτή να ασκήσει άλλου είδους προσφυγή προκειμένου να της αναγνωρισθεί αυτή η ιδιότητα και να υποβάλει σε δικαστικό έλεγχο την τήρηση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rijkdienst voor Pensioenen κατά Willem Hoogstad

(Υπόθεση C-269/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 4 — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Κρατήσεις επί των κατά νόμον οφειλομένων συντάξεων λόγω γήρατος καθώς και επί κάθε άλλης συμπληρωματικής παροχής — Άρθρο 13 — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος]

(2017/C 006/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rijksdienst voor Pensioenen

κατά

Willem Hoogstad

παρισταμένου του

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει την παρακράτηση εισφορών που έχουν άμεσο και αρκούντως ουσιώδη σύνδεσμο με τους νόμους που διέπουν τους κλάδους κοινωνικής ασφαλίσεως οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού 1408/71, όπως έχει τροποποιηθεί, επί των παροχών από συστήματα επικουρικών συντάξεων, ενώ ο δικαιούχος αυτών των επικουρικών συντάξεων δεν κατοικεί στο εν λόγω κράτος μέλος και υπόκειται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί, στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους όπου κατοικεί.

(¹) EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hecht-Pharma GmbH κατά Hohenzollern Apotheke, διά του Winfried Ertelt, ιδιοκτήτη

(Υπόθεση C-276/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Φάρμακα που παρασκευάζονται βιομηχανικώς ή για την παρασκευή των οποίων χρησιμοποιείται κάποια βιομηχανική μέθοδος — Άρθρο 3, σημείο 2 — Γαληνικό σκεύασμα της ισχύουσας φαρμακοποιίας)

(2017/C 006/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hecht-Pharma GmbH

κατά

Hohenzollern Apotheke, διά του Winfried Ertelt, ιδιοκτήτη

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, έχει την έννοια ότι φάρμακο για ανθρώπινη χρήση, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο, δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως, δεν υπόκειται σε υποχρέωση λήψεως αδείας κυκλοφορίας στην αγορά λόγω αποδεδειγμένα συχνής συνταγογραφήσεως από ιατρούς ή οδοντιάτρους, το οποίο παρασκευάζεται, όσον αφορά τα κυριότερα στάδια παρασκευής του, σε φαρμακείο σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τις εκατό ετοιμοπαράδοτες συσκευασίες ημερησίως στο πλαίσιο της συνήθους λειτουργίας του φαρμακείου και το οποίο προορίζεται για χορήγηση στο πλαίσιο της υπάρχουσας αδείας λειτουργίας του φαρμακείου, δεν θεωρείται ότι έχει παρασκευαστεί βιομηχανικώς ή ότι για την παρασκευή του χρησιμοποιήθηκε κάποια βιομηχανική μέθοδος κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και, κατά συνέπεια, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, υπό την επιφύλαξη των πραγματικών διαπιστώσεων στις οποίες πρέπει να προβεί το αιτούν δικαστήριο.

Πάντως, σε περίπτωση κατά την οποία, βάσει των διαπιστώσεων αυτών, το αιτούν δικαστήριο καταλήξει ότι το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης φάρμακο παρασκευάστηκε βιομηχανικώς ή ότι για την παρασκευή του χρησιμοποιήθηκε κάποια βιομηχανική μέθοδος, πρέπει επίσης να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο η απάντηση ότι το άρθρο 3, σημείο 2, της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διατάξεις όπως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 21, παράγραφος 2, σημείο 1, του νόμου περί εμπορίας τω φαρμάκων σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού περί εκμεταλλεύσεως φαρμακείων, καθόσον οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν, κατ' ουσίαν, στους φαρμακοποιούς να τηρούν τη φαρμακοποιία κατά την παρασκευή γαληνικών σκευασμάτων. Ωστόσο, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει αν, υπό τα πραγματικά περιστατικά της συγκεκριμένης υποθέσεως που έχει υποβληθεί στην κρίση του, το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης φάρμακο παρασκευάστηκε σύμφωνα με τις ενδείξεις της φαρμακοποιίας.

(¹) ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Patrice D'Oultremont κ.λπ. κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-290/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Άρθρο 2, στοιχείο α', και άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» — Όροι προβλεπόμενοι από κανονιστική απόφαση για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών — Διατάξεις που αφορούν μεταξύ άλλων μέτρα αποτροπής κινδύνων, ελέγχου, αποκαταστάσεως και ασφάλειας, καθώς και κανόνες σχετικά με τα επίπεδα θορύβου που καθορίζονται αναλόγως της χρήσεως των περιοχών)

(2017/C 006/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Patrice D'Oultremont κ.λπ.

κατά

Région wallonne

παρισταμένης της: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια κανονιστική απόφαση όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, που περιλαμβάνει διάφορες διατάξεις σχετικά με την εγκατάσταση ανεμογεννητριών, οι οποίες πρέπει να τηρούνται στο πλαίσιο της εκδόσεως διοικητικών αδειών για την ανέγερση και την εκμετάλλευση τέτοιων εγκαταστάσεων, εμπίπτει στην έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» της οδηγίας αυτής.

(¹) EE C 279 της 24.8.2015.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Vergabekammer
Südbayern (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hörmann Reisen GmbH κατά Stadt
Augsburg, Landkreis Augsburg**

(Υπόθεση C-292/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών με
λεωφορείο — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Υπεργολαβία — Υποχρέωση
του φορέα να παράσχει ο ίδιος σημαντικό μέρος των δημοσίων υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών —
Περιεχόμενο — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως — Ανάθεση της
συμβάσεως σύμφωνα με την οδηγία 2004/18/EK]

(2017/C 006/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Vergabekammer Südbayern

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hörmann Reisen GmbH

κατά

Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70, έχει την έννοια ότι, επί διαδικασίας για την ανάθεση συμβάσεως με αντικείμενο δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο, το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού παραμένει εφαρμοστέο επί της συμβάσεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1370/2007 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στην αναθέτουσα αρχή να ορίσει ότι ο φορέας στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση και η λειτουργία δημοσίων υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο, όπως είναι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης υπηρεσίες, πρέπει να εκπληρώσει ο ίδιος τη συμβατική παροχή σε ποσοστό 70 %.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Child and Family Agency κατά J.D.

(Υπόθεση C-428/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 15 — Παραπομπή της υπόθεσης σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους — Πεδίο εφαρμογής — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Δικαστήριο που είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα την υπόθεση — Ύψιστο συμφέρον του παιδιού]

(2017/C 006/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Child and Family Agency

κατά

J.D.

παρισταμένου του:

R. P. D.,

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι τυγχάνει εφαρμογής σε υπόθεση όπως της κύριας δίκης, όπου η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους έχει κινήσει ένδικη διαδικασία για τη λήψη μέτρων προστασίας παιδιού, σε περίπτωση που, εφόσον δικαστήριο άλλου κράτους μέλους κηρυχθεί αρμόδιο να την κρίνει, θα πρέπει οπωσδήποτε οι αρχές του δεύτερου αυτού κράτους μέλους να κινήσουν εν συνεχεία χωριστή, σε σχέση με εκείνη στο πρώτο κράτος μέλος, ένδικη διαδικασία η οποία θα στηρίζεται στο δικό τους εθνικό δίκαιο και, ενδεχομένως, σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.
- 2) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003 έχει την έννοια ότι:
 - το δικαστήριο κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία, προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με το οποίο το παιδί έχει ιδιαίτερη σχέση, είναι σε θέση να κρίνει την υπόθεση καλύτερα, οφείλει να βεβαιωθεί ότι η παραπομπή της στο δικαστήριο αυτό μπορεί να έχει πραγματική και συγκεκριμένη προστιθέμενη αξία για την εξέταση της υπόθεσης, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των εφαρμοστέων δικονομικών κανόνων στο άλλο κράτος μέλος·
 - το δικαστήριο κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία, προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παραπομπή της υπόθεσης εξυπηρετεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, οφείλει να βεβαιωθεί ειδικότερα ότι δεν συντρέχει κίνδυνος να έχει η παραπομπή επιζήμιες συνέπειες για την κατάσταση του παιδιού.
- 3) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003 έχει την έννοια ότι το δικαστήριο κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία δεν οφείλει να λάβει υπόψη, κατά την εφαρμογή της διάταξης αυτής σε συγκεκριμένη υπόθεση γονικής μέριμνας, ούτε τον αντίκτυπο ενδεχόμενης παραπομπής της σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους επί του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας άλλων ενδιαφερόμενων προσώπων, πέραν του ίδιου του παιδιού, ούτε τους λόγους για τους οποίους η μητέρα του παιδιού έκανε χρήση του συγκεκριμένου δικαιώματος προτού κινήσει η ένδικη διαδικασία ενώπιόν του, εκτός αν τα ως άνω στοιχεία ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά την κατάσταση του παιδιού.

⁽¹⁾ EE C 320 της 28.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Υπόθεση C-468/15 P)⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικοί κανονισμοί (ΕΕ) 1138/2011 και (ΕΕ) 1241/2012 — Εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ' — Προσαρμογή — Εργασίες παρόμοιες με εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας — Άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο — Συμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Αρχή της χρηστής διοικήσεως]

(2017/C 006/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τον N. Tuominen, δικηγόρο), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και M. França), Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 354 της 26.10.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Westermann Lernspielverlage GmbH, πρώην Westermann Lernspielverlag GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-482/15 P)⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα εμπεριέχον τα λεκτικά στοιχεία «bambino» και «lük» — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης εμπεριέχον το λεκτικό στοιχείο «bambino» — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Έκπτωση από το δικαίωμα επί του προγενέστερου σήματος στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή — Έγγραφο της νυν αναιρεσείουσας με το οποίο ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο για την έκπτωση αυτή — Άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να συμπεριλάβει το έγγραφο αυτό στη δικογραφία της υποθέσεως — Έλλειψη αιτιολογίας)

(2017/C 006/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Westermann Lernspielverlage GmbH, πρώην Westermann Lernspielverlag GmbH (εκπρόσωποι: A. Nordemann και M. Maier, Rechtsanwälte)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Westermann Lernspielverlage GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Emil Milev

(Υπόθεση C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 — Άρθρα 3 και 6 — Διαχρονική εφαρμογή — Δικαστικός έλεγχος της προσωρινής κρατήσεως κατηγορουμένου — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την εξέταση, κατά το ένδικο στάδιο της διαδικασίας, του ζητήματος αν υφίστανται εύλογες υπόνοιες ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε αδίκημα — Αντίθεση προς το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών — Περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζει η εθνική νομολογία στα εθνικά δικαστήρια να αποφασίζουν περί της εφαρμογής ή μη της εν λόγω συμβάσεως]

(2017/C 006/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Emil Milev

Διατακτικό

Η από 7 Απριλίου 2016 γνωμοδότηση που εξέδωσε το Varhoven kasatsionen sad (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βουλγαρία) κατά την έναρξη της περιόδου μεταφοράς της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, η οποία παρέχει στα εθνικά δικαστήρια που είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί προσφυγής κατά αποφάσεως περί προσωρινής κρατήσεως τη δυνατότητα να αποφασίσουν, κατά το ένδικο στάδιο της ποινικής διαδικασίας, εάν η συνέχιση της προσωρινής κρατήσεως κατηγορουμένου πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου ως προς, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον υφίστανται εύλογες υπόνοιες ότι ο εν λόγω κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα που του αποδίδεται, δεν μπορεί να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας αυτής, την υλοποίηση των επιδιωκόμενων από αυτή σκοπών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-346/14, Yanukovich κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ουκρανία (εκπρόσωπος: M. Kostytska, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Viktor Fedorovych Yanukovych, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Πολωνίας

Με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2016 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσως.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-347/14, Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ουκρανία (εκπρόσωπος: M. Kostytska, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Viktor Viktorovych Yanukovych, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2016 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσως.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2016 η Ουκρανία κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-348/14, Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ουκρανία (εκπρόσωπος: M. Kostytska, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 2016 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσως.

Αναίρεση ασκηθείσα στις 13 Σεπτεμβρίου 2016 από την Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-167/15, Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise e.V. (εκπρόσωπος: B. Bittner, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας (Freistaat Bayern, Γερμανία)

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέξει την απόφαση T-167/15 της 5ης Ιουλίου 2016,
2. να ακυρώσει το υπ' αριθ. 10 144 392 «NEUSCHWANSTEIN» κοινοτικό σήμα,
3. να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση T-167/15 αντιβαίνει στα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾ του Συμβουλίου για τους ακόλουθους λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε ότι η ονομασία «Neuschwanstein» συνιστά ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως. Όπως αναφέρεται –κατά τρόπο αντιφατικό– στη σκέψη 27 της αποφάσεως ο Schloss Neuschwanstein μπορεί μεν να «προσδιοριστεί γεωγραφικά», δεν συνιστά ωστόσο «γεωγραφική θέση», δεδομένου ότι κύρια αποστολή της τοποθεσίας αποτελεί η διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και όχι η κατασκευή ή διάθεση στην αγορά αναμνηστικών ειδών ή υπηρεσιών. Ωστόσο η «κύρια λειτουργία» μιας γεωγραφικής θέσεως δεν ασκεί επιρροή στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου της καταχώρισεως. Όπως αναφέρεται περαιτέρω, ο Schloss Neuschwanstein μπορεί να εντοπιστεί κατά τρόπο σαφή και αμετάβλητο και, παρά την περί του αντιθέτου εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, διαφέρει από ένα συνηθισμένο μουσείο που προσδιορίζεται από τα εκθέματά του τα οποία –σε αντίθεση με τον Schloss Neuschwanstein– δύνανται να μεταφερθούν σε άλλο τόπο.

Οι ενδιαφερόμενοι συναλλακτικοί κύκλοι δεν θα αντιληφθούν την αναλυτικά περιγραφόμενη στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προσέγγιση της ονομασίας ως «der neue Stein des Schwans» [ο νέος βράχος του κύκνου], αλλά θα συσχετίσουν τη φανταστική ονομασία αποκλειστικά με το πασίγνωστο κάστρο. Με το ανωτέρω σκεπτικό, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση και με τις επιταγές του ΔΕΕ στην απόφασή του για τη λίμνη Chiemsee (Γερμανία)⁽²⁾, δεδομένου ότι οι ενδιαφερόμενοι συναλλακτικοί κύκλοι συσχετίζουν τα εμπορεύματα που φέρουν το σήμα «Neuschwanstein» με τον Schloss Neuschwanstein ως διεθνούς φήμης τουριστικό αξιοθέατο. Ως εκ τούτου, η τοποθεσία αυτή είναι αδιαμφισβήτητα σε θέση να επηρεάσει τις προτιμήσεις των καταναλωτών λόγω των θετικών συναισθημάτων που συνδέονται με αυτήν. Κατά συνέπεια, το σημείο δεν μπορεί να τύχει προστασίας ως γεωγραφική ένδειξη. Το γενικό συμφέρον επιτάσσει να αποφεύγεται η διά της προστασίας του σήματος μονοπωλιακή εκμετάλλευση των ονομασιών γνωστών αξιοθέατων, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα συνήθη αναμνηστικά είδη που διατίθενται και πωλούνται με σκοπό να ανακαλούν μνήμες του εκάστοτε αξιοθέατου. Παρά ταύτα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν αναλύει το κατά πόσον τα προϊόντα και οι υπηρεσίες, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, μπορούν να θεωρηθούν αναμνηστικά είδη. Ωστόσο, τοιαύτη ανάλυση θα ήταν αναγκαία, ιδίως ενόψει του ότι το επίμαχο εμπορικό σήμα έχει καταχωριστεί για γενικές ενδείξεις, στην έννοια των οποίων υπάγονται και συνήθη αναμνηστικά είδη. Το γεγονός ότι εν προκειμένω η καταχώριση ζητείται από το Freistaat Bayern [Ομόσπονδο Κράτος της Βαυαρίας] δεν μεταβάλλει τις γενικές αυτές αρχές, όπως τόνισε το ΔΕΚ στην απόφασή του για το σήμα Monaco⁽³⁾, δεδομένου ότι ακόμα και σε περίπτωση που ο αιτών είναι κράτος, ισχύουν οι ίδιες γενικές αρχές όπως και για τις λοιπές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην αγορά.

2. Κατά παρέκκλιση από τις επιταγές της μέχρι τούδε νομολογίας αναφορικά με τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου καταχώρισεως των σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ενδιαφερόμενοι συναλλακτικοί κύκλοι θα ήταν σε θέση να διακρίνουν ότι όλα τα εμπορεύματα με την ονομασία «Neuschwanstein» κατασκευάζονται, διακινούνται και διατίθενται υπό τον έλεγχο του ομόσπονδου κρατιδίου της Βαυαρίας (βλ. σκέψη 43). Ωστόσο, οι αγοραστές προϊόντων τα οποία παραδοσιακά διατίθενται πλησίον κάποιου αξιοθέατου και φέρουν το όνομά του, δεν διακρίνουν στην ονομασία αυτού κάποια σχέση με τον ιδιοκτήτη του αξιοθέατου ούτε θεωρούν δεδομένο ότι τα είδη αυτά κατασκευάζονται ή διατίθενται στην αγορά προς πώληση από τον ίδιο. Η διακριτική ένδειξη «Neuschwanstein» έχει αποκλειστικό σκοπό να θυμίζει την επίσκεψη στο αξιοθέατο και το σημείο πώλησεως. Η ταυτότητα του κατασκευαστή είναι αδιάφορη για τις ενδιαφερόμενες ομάδες προσώπων.
3. Δέον επίσης όπως θεωρηθεί δεδομένη η κακή πίστη της αιτούσας που κατέθεσε την αίτηση καταχώρισεως του σήματος Neuschwanstein σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεδομένου ότι τόσο οι ενδιαφερόμενοι συναλλακτικοί κύκλοι όσο αποδεδειγμένα και η αιτούσα γνώριζαν ήδη πριν από την κατάθεση της αιτήσεως για την καταχώριση του επίμαχου σήματος της ΕΕ ότι στην εγγύτερη περιοχή του Schloss Neuschwanstein πωλούνται διάφορα εμπορεύματα που φέρουν την ονομασία του αξιοθέατου αυτού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra** (Πορτογαλία) στις 5 Οκτωβρίου 2016 — **Superfoz — Supermercados Lda** κατά **Fazenda Pública**

(Υπόθεση C-519/16)

(2017/C 006/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Superfoz — Supermercados Lda

Καθή: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 27, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004⁽¹⁾ της 29ης Απριλίου 2004, ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη ή γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κριθεί εφαρμοστέα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη που θεσπίζει τέλος για τη χρηματοδότηση επίσημων ελέγχων ασφαλείας τροφίμων, το οποίο βαρύνει αποκλειστικά τους ιδιοκτήτες καταστημάτων λιανικής πώλησεως τροφίμων ή παντοπωλείων, χωρίς το τέλος αυτό να αντιστοιχεί σε κάποιον συγκεκριμένο επίσημο έλεγχο για τη διενέργεια του οποίου ευθύνονται ή από τη διενέργεια του οποίου επωφελούνται οι υπόχρεοι καταβολής του;
- 2) Θα μπορούσε η απάντηση να είναι διαφορετική στην περίπτωση κατά την οποία, αντί τέλους, θεσπιζόταν οικονομική εισφορά υπέρ κάποιου δημοσίου οργανισμού βαρύνουσα τους ίδιους υπόχρεους καταβολής του και αποσκοπούσα στην κάλυψη των δαπανών για τη διενέργεια ελέγχων ποιότητας τροφίμων, έστω και με μοναδικό σκοπό την επέκταση της ευθύνης χρηματοδότησεως των εν λόγω ελέγχων σε όλους τους φορείς της διατροφικής αλυσίδα;
- 3) Συνιστά η απαλλαγή συγκεκριμένων οικονομικών φορέων από το τέλος ασφαλείας τροφίμων, το οποίο βαρύνει μόνο συγκεκριμένα καταστήματα λιανικής πώλησεως τροφίμων ή παντοπωλεία (κατά κύριο λόγο τις μεγάλες επιχειρήσεις λιανικής πώλησεως τροφίμων) και αποσκοπεί στη χρηματοδότηση των δαπανών διενέργειας επίσημων ελέγχων στο πεδίο της ασφαλείας τροφίμων, της προστασίας και της υγείας των ζώων και της προστασίας και της υγείας των φυτών, κρατική ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά, στον βαθμό κατά τον οποίο νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ή αποτελεί απλώς κρατική ενίσχυση υποκείμενη σε κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ;
- 4) Αντιβαίνει στις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στις αρχές της ισότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του ανταγωνισμού (συμπεριλαμβανομένης της απαγορεύσεως της αντίστροφης διακρίσεως) και της επιχειρηματικής ελευθερίας, εθνική διάταξη η οποία:
 - α) επιβάλλει την υποχρέωση καταβολής του τέλους ασφαλείας τροφίμων αποκλειστικά στις μεγάλες επιχειρήσεις λιανικής εμπορίας τροφίμων;
 - β) εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του τέλους ασφαλείας τροφίμων καταστήματα ή μικρές επιχειρήσεις με επιφάνεια πώλησεων μικρότερη των 2 000 m² που δεν εντάσσονται σε όμιλο ούτε ανήκουν σε επιχείρηση που χρησιμοποιεί έναν ή περισσότερους διακριτικούς τίτλους και διαθέτει, σε εθνικό επίπεδο, συνολική επιφάνεια πώλησεων ίση ή μεγαλύτερη των 6 000 m²;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ 2004, L 165, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία)
στις 18 Οκτωβρίου 2016 — Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras κατά UAB «Specializuotas
transportas»

(Υπόθεση C-531/16)

(2017/C 006/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, UAB «Specializuotas transportas»

Έτεροι διάδικοι: UAB «VSA Vilnius», UAB «Švarinta», UAB «Specialus autotransportas», UAB «Ecoservice»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι ελευθερίες κυκλοφορίας των προσώπων και υπηρεσιών, που κατοχυρώνονται αντιστοίχως στα άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, οι αρχές της ισότητας των διαγωνιζόμενων και της διαφάνειας, που κατοχυρώνονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18 ⁽¹⁾, και η αρχή του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων, η οποία απορρέει από τις ανωτέρω αρχές (από κοινού ή χωριστά, χωρίς όμως περιορισμό μόνο σε αυτές τις διατάξεις) να νοηθούν και να ερμηνευθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε:

όταν συνδεόμενοι διαγωνιζόμενοι, των οποίων οι οικονομικοί, διαχειριστικοί, χρηματοπιστωτικοί ή άλλοι δεσμοί προκαλούν αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία τους και την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών και/ή μπορούν να παράσχουν σε αυτούς πλεονέκτημα έναντι άλλων διαγωνιζόμενων, έχουν αποφασίσει να υποβάλουν χωριστές (αυτοτελείς) προσφορές στον ίδιο δημόσιο διαγωνισμό, να υποχρεούνται σε κάθε περίπτωση να γνωστοποιήσουν τους μεταξύ τους δεσμούς στην αναθέτουσα αρχή, ακόμη και αν η αναθέτουσα αρχή δεν τους το ζητεί χωριστά, ανεξάρτητα από το αν οι εθνικοί κανόνες δικαίου που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις ορίζουν ότι πράγματι υπάρχει τέτοια υποχρέωση;

2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

α) είναι καταφατική (δηλαδή οι διαγωνιζόμενοι πρέπει σε κάθε περίπτωση να γνωστοποιούν στην αναθέτουσα αρχή τους δεσμούς τους), αρκεί για την αναθέτουσα αρχή το γεγονός ότι σε μια τέτοια περίπτωση δεν υπήρξε συμμόρφωση ή ορδή συμμόρφωση ως προς την υποχρέωση αυτή, ώστε να θεωρήσει, ή για ένα δικαιοδοτικό όργανο (δικαστήριο) να αποφασίσει, ότι οι συνδεόμενοι διαγωνιζόμενοι, οι οποίοι υπέβαλαν χωριστές προσφορές στον ίδιο δημόσιο διαγωνισμό, μετέχουν σε αυτόν χωρίς στην πραγματικότητα να ανταγωνίζονται (πλασματικός ανταγωνισμός);

β) είναι αρνητική (δηλαδή οι διαγωνιζόμενοι δεν έχουν πρόσθετη υποχρέωση –η οποία ουδόλως απορρέει από τη νομοθεσία ή από τους όρους του διαγωνισμού– να γνωστοποιήσουν τους δεσμούς τους), πρέπει η αναθέτουσα αρχή να φέρει τον κίνδυνο της συμμετοχής συνδεόμενων οικονομικών φορέων και τον κίνδυνο των εντεύθεν συνεπειών, αν η αρχή αυτή δεν ανέφερε στα έγγραφα του διαγωνισμού ότι οι διαγωνιζόμενοι έχουν τέτοια υποχρέωση γνωστοποιήσεως;

3) Ανεξαρτήτως της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και λαμβανομένης υπόψη της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-538/12, eVigilo, πρέπει οι κανόνες δικαίου, τους οποίους αναφέρει το πρώτο ερώτημα, και το άρθρο 1, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/665 ⁽²⁾ (από κοινού ή χωριστά, χωρίς όμως περιορισμό μόνο σε αυτές τις διατάξεις) να νοηθούν και να ερμηνευθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε:

α) αν κατά την εξέλιξη του δημόσιου διαγωνισμού καταστεί σαφές, με οποιοδήποτε τρόπο, στην αναθέτουσα αρχή ότι υπάρχουν σημαντικοί δεσμοί μεταξύ ορισμένων διαγωνιζόμενων, η εν λόγω αναθέτουσα αρχή να πρέπει, ανεξάρτητα από τη δική της εκτίμηση του γεγονότος αυτού και (ή) από άλλες περιστάσεις (π.χ. την τυπική και ουσιαστική ομοιότητα μεταξύ των προσφορών των διαγωνιζόμενων, την επίσημη δέσμευση διαγωνιζόμενου ότι θα ανταγωνιστεί με θεμιτό τρόπο τους λοιπούς διαγωνιζόμενους κ.ο.κ.), να καλέσει χωριστά τους συνδεόμενους διαγωνιζόμενους και να τους ζητήσει να διευκρινίσουν αν και με ποιον τρόπο η προσωπική τους κατάσταση είναι συμβατή με τον ελεύθερο και θεμιτό ανταγωνισμό μεταξύ διαγωνιζόμενων;

- β) αν η αναθέτουσα αρχή έχει τέτοια υποχρέωση, αλλά δεν την εκπληρώσει, να υπάρχει επαρκής βάση για το δικαστήριο να κηρύξει τις πράξεις της παράνομες, επειδή δεν διασφάλισε τη διαφάνεια και την αντικειμενικότητα της διαδικασίας και δεν ζήτησε αποδεικτικά στοιχεία από τον προσφεύγοντα ή επειδή δεν έλαβε απόφαση με δική της πρωτοβουλία σχετικά με την ενδεχόμενη επιρροή που η προσωπική κατάσταση των συνδεόμενων προσώπων μπορούσε να έχει στο αποτέλεσμα του διαγωνισμού;
- 4) Πρέπει οι κανόνες δικαίου τους οποίους αναφέρει το τρίτο ερώτημα και το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (από κοινού ή χωριστά, χωρίς όμως περιορισμό μόνο σε αυτές τις διατάξεις) να νοηθούν και να ερμηνευθούν, υπό το πρίσμα των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-538/13, eVigilo· C-74/14, Eturas κ.λπ., και C-542/14, VM Remonts, κατά τέτοιον τρόπο ώστε:
- α) όταν διαγωνιζόμενος (ο προσφεύγων) έχει πληροφορηθεί την απόρριψη της χαμηλότερης προσφοράς, που είχε υποβληθεί από έναν από τους δύο συνδεόμενους διαγωνιζόμενους σε δημόσιο διαγωνισμό (διαγωνιζόμενος Α) και το γεγονός ότι ο άλλος διαγωνιζόμενος (διαγωνιζόμενος Β) κηρύχθηκε ανάδοχος, και λαμβανομένων υπόψη επίσης των λοιπών περιστάσεων που έχουν σχέση με αυτούς τους διαγωνιζόμενους και τη συμμετοχή τους στον δημόσιο διαγωνισμό (το γεγονός ότι οι διαγωνιζόμενοι Α και Β έχουν το ίδιο διοικητικό συμβούλιο, το γεγονός ότι έχουν την ίδια μητρική εταιρία, η οποία δεν έλαβε μέρος στον διαγωνισμό, το γεγονός ότι οι διαγωνιζόμενοι Α και Β δεν γνωστοποίησαν τους δεσμούς τους στην αναθέτουσα αρχή και δεν έδωσαν χωριστά ο κάθε ένας πρόσθετες διευκρινίσεις σχετικά με τους δεσμούς αυτούς επειδή ειδικά δεν τους ζητήθηκε κάτι τέτοιο, το γεγονός ότι ο διαγωνιζόμενος Α παρέσχε, με την προσφορά του, μη συνεκτικές μεταξύ τους πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση των προταθέντων μεταφορικών μέσων (απορριμματοφόρων) με τον όρο EURO V της προκηρύξεως, το γεγονός ότι ο ίδιος διαγωνιζόμενος, ο οποίος είχε υποβάλει τη χαμηλότερη προσφορά που απορρίφθηκε λόγω ελλείψεων που εντοπίστηκαν σε αυτήν, πρώτον, δεν αμφισβήτησε την απόφαση της αναθέτουσας αρχής και, δεύτερον, άσκησε έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, με την οποία (έφεση), μεταξύ άλλων, αμφισβήτησε τη νομιμότητα της απορρίψεως της προσφοράς του κλπ.) και όταν η αναθέτουσα αρχή δεν προέβη σε καμία ενέργεια σχετικά με όλες αυτές τις περιστάσεις, να είναι αυτά τα στοιχεία από μόνα τους επαρκή ώστε να θεμελιωθεί αξίωση ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου να κηρύξει παράνομες τις πράξεις της αναθέτουσας αρχής επειδή δεν διασφαλίστηκαν η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα της διαδικασίας και, επιπλέον, επειδή δεν ζητήθηκε να παράσχει ο προσφεύγων συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία ως προς την αθέμιτη συμπεριφορά των διαγωνιζόμενων Α και Β;
- β) να κριθεί ότι απλώς και μόνο το γεγονός ότι ο διαγωνιζόμενος Β υπέβαλε οικειοθελώς δήλωση πραγματικής συμμετοχής, ότι τηρήθηκαν από τον διαγωνιζόμενο Β τα ποιοτικά κριτήρια διαχείρισεως για τη συμμετοχή σε δημόσιο διαγωνισμό και, επιπλέον, ότι οι υποβληθείσες από τους συγκεκριμένους διαγωνιζόμενους προσφορές δεν ήταν πανομοιότυπες από τυπικής και ουσιαστικής απόψεως, δεν είναι αρκετό για να θεωρηθεί ότι οι διαγωνιζόμενοι Α και Β απέδειξαν στην αναθέτουσα αρχή ότι πραγματικά και με θεμιτό τρόπο έλαβαν μέρος στον δημόσιο διαγωνισμό;
- 5) Μήπως οι ενέργειες συνδεόμενων οικονομικών φορέων (που αμφότεροι είναι θυγατρικές της ίδιας εταιρίας), οι οποίοι έλαβαν χωριστά μέρος στον ίδιο διαγωνισμό αξίας ίσης με αυτή διεθνούς δημόσιου διαγωνισμού, και όταν η έδρα της αναθέτουσας αρχής που προκήρυξε τον διαγωνισμό και ο τόπος παροχής των υπηρεσιών δεν απέχουν πολύ από άλλο κράτος μέλος (τη Δημοκρατία της Λετονίας), μπορούν, κατ' αρχήν, να αξιολογηθούν –λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της οικειοθελούς υποβολής δηλώσεως ενός εξ αυτών των οικονομικών φορέων ότι δεσμεύεται από τις αρχές του θεμιτού ανταγωνισμού– με γνώμονα τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου;

(¹) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

(²) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσηφής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) στις 18 Οκτωβρίου 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά AB SEB bankas

(Υπόθεση C-532/16)

(2017/C 006/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Αναιρεσίβλητη: AB SEB bankas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 184 έως 186 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ο μηχανισμός διακανονισμού των εκπτώσεων τον οποίο προβλέπει η οδηγία 2006/112/EK δεν είναι εφαρμοστέος στην περίπτωση όπου η αρχική έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) δεν ήταν δυνατή διότι η σχετική πράξη ήταν απαλλασσόμενη παράδοση γεωτεμαχίων;
- 2) Επηρεάζεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα από το ότι 1) αρχικά έγινε έκπτωση του ΦΠΑ για την αγορά των γεωτεμαχίων λόγω της πρακτικής της φορολογικής διοικήσεως να θεωρεί, εσφαλμένως, την επίδικη πράξη ως παράδοση γηπέδων προς οικοδόμηση η οποία υπόκειται σε ΦΠΑ σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112 ή/και 2) μετά την αρχική έκπτωση από τον αγοραστή, ο προμηθευτής των γεωτεμαχίων εξέδωσε πιστωτικό σημείωμα ΦΠΑ προς τον αγοραστή τροποποιώντας τα ποσά ΦΠΑ που αναγράφονταν (διευκρινίζονταν) στο αρχικό τιμολόγιο;
- 3) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχουν τα άρθρα 184 ή/και 185 της οδηγίας 2006/112/EK την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν δεν ήταν δυνατή η αρχική έκπτωση διότι η πράξη απαλλασσόταν από τον ΦΠΑ, η υποχρέωση του υποκειμένου στον φόρο να διακανονίσει την έκπτωση πρέπει να θεωρηθεί ότι γεννάται αμέσως ή μόνον αφού γίνει γνωστό ότι δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί η αρχική έκπτωση;
- 4) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχει η οδηγία 2006/112, και ιδίως τα άρθρα 179, 184 έως 186 και 250 την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, τα προς διακανονισμό ποσά του εκπεστέου ΦΠΑ εισροών πρέπει να εκπίπτουν εντός της φορολογικής περιόδου κατά την οποία γεννήθηκε η υποχρέωση ή/και το δικαίωμα του υποκειμένου στον φόρο να διακανονίσει την αρχική έκπτωση;

(¹) EE 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 25 Οκτωβρίου 2016 — UAB «Spika», AB «Senoji Baltija», UAB «Stekutis», UAB «Prekybos namai Aistra» κατά Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Υπόθεση C-540/16)

(2017/C 006/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: UAB «Spika», AB «Senoji Baltija», UAB «Stekutis», UAB «Prekybos namai Aistra»

Εφεσίβλητη: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Λοιποί διάδικοι: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB «Sedija», UAB «Starkis», UAB «Baltijos šprotai», UAB «Ramsun», AB «Laiivité», UAB «Baltlanta», UAB «Strimelė», V. Malinausko gamybinė-komercinė firma «Stilma», UAB «Banginis», UAB «Monistico», UAB «Rikneda», UAB «Baltijos jūra», UAB «Grinvita», BUAB «Baltijos žuvys»

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 17 και 2, παράγραφος 5, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα των άρθρων 16 και 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, όταν κράτος μέλος κάνει χρήση της προβλεπόμενης στο άρθρο 16, παράγραφος 6, διακριτικής ευχέρειας, του απαγορεύεται να επιλέξει μέθοδο κατανομής των αλιευτικών ποσοστώσεων που του απονεμήθηκαν η οποία συνεπάγεται άνισους όρους ανταγωνισμού για τους επιχειρηματίες που ασκούν δραστηριότητα στον εν λόγω τομέα, λόγω μεγαλύτερης ποσότητας αλιευτικών δυνατοτήτων, ακόμη και αν η μέθοδος αυτή βασίζεται σε διαφανές και αντικειμενικό κριτήριο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 354, σ. 22.

Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-541/16)

(2017/C 006/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Grønfeldt και J. Hottiaux)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Δανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1072/2009⁽¹⁾ για τους κοινούς κανόνες πρόσβασης στην αγορά διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1072/2009 ρυθμίζει εξαντλητικά με ποιον τρόπο οι μεταφορείς δύνανται να εκτελούν πράξεις ενδομεταφορών σύμφωνα με ό,τι προβλέπεται από το άρθρο αυτό. Η εν λόγω διάταξη δεν προβλέπει μέγιστο αριθμό τόπων φόρτωσης ή/και εκφόρτωσης στο πλαίσιο της ίδιας πράξεως ενδομεταφοράς. Το μέγιστο όριο των τριών πράξεων ενδομεταφορών δεν σημαίνει ότι μια πράξη ενδομεταφοράς θα πρέπει να περιλαμβάνει προκαθορισμένο αριθμό τόπων φόρτωσης ή/και εκφόρτωσης.
- Σύμφωνα με τη ρύθμιση που ισχύει στη Δανία, οι ενδομεταφορές μπορούν να αποτελούνται είτε από ορισμένους τόπους φόρτωσης είτε από ορισμένους τόπους εκφόρτωσης, αλλά όχι και από τα δύο είδη τόπων. Η ρύθμιση που ισχύει στη Δανία αποκλείει τους μη εγκατεστημένους μεταφορείς από την εκτέλεση πράξεων ενδομεταφορών που αποτελούνται από ορισμένους τόπους φόρτωσης και εκφόρτωσης, πράγμα το οποίο συνιστά περιορισμό των δυνατοτήτων των εν λόγω μεταφορέων να εκτελούν πράξεις ενδομεταφορών στη Δανία σύμφωνα με ό,τι προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1072/2009.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1072/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τους κοινούς κανόνες πρόσβασης στην αγορά διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών (ΕΕ 2009, L 300, σ. 72).

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-543/16)

(2017/C 006/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, E. Manhaeve, πληρεξούσιοι)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να λάβει συμπληρωματικά μέτρα ή να προβεί σε ενισχυμένες δράσεις αφότου κατέστη σαφές ότι τα προβλεπόμενα στο πρόγραμμα δράσεως μέτρα δεν επαρκούσαν για την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας και μη αναθεωρώντας το πρόγραμμα δράσεως ώστε να πληροί τις δεσμευτικές απαιτήσεις των παραρτημάτων II και III, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να λάβει συμπληρωματικά μέτρα ή να προβεί σε ενισχυμένες δράσεις, μολονότι, το αργότερο στις 4 Ιουλίου 2010, με την υποβολή της πέμπτης εκθέσεως της Γερμανίας δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας για την περίοδο 2008 έως 2011, κατέστη σαφές ότι τα προβλεπόμενα στο γερμανικό πρόγραμμα δράσεως μέτρα δεν θα επαρκούσαν για την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας, παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 5.

Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη αναθεωρώντας το γερμανικό πρόγραμμα δράσεως, μολονότι τούτο ήταν αναγκαίο λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως η οποία αναδείχθηκε με την προαναφερθείσα έκθεση της 4ης Ιουλίου 2012, παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 7, της οδηγίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όφειλε να έχει λάβει τουλάχιστον τα μέτρα τα οποία ανταποκρίνονται, από απόψεως περιεχομένου, εξ ολοκλήρου και δεόντως στις απαιτήσεις του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 4, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της οδηγίας.

Τούτο δεν συντρέχει στην περίπτωση των εν ισχύι γερμανικών κανόνων, καθότι:

- όσον αφορά την αρχή της ισόρροπης λιπάνσεως, καθορίζουν μέθοδο υπολογισμού της απαιτούμενης λιπάνσεως η οποία δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των επιμέρους καλλιεργειών σε θρεπτικά στοιχεία ούτε πληροί τις απαιτήσεις των διαφόρων εδαφοκλιματικών περιοχών ούτε λαμβάνει δεόντως υπόψη τις επιπτώσεις της λιπάνσεως όσον αφορά την προστασία των υδάτων, και επιτρέπουν στις γεωργικές μονάδες πλεόνασμα θρεπτικών στοιχείων μέχρι 60 κιλά αζώτου ανά εκτάριο κατ' έτος (βλ. παράρτημα III, σημείο 1.3, της οδηγίας).
- όσον αφορά τις περιόδους απαγορεύσεως προβλέπουν εξαίρεση για τη «στερεά κόπρυ άνευ περιττωμάτων πουλερικών», δεν διακρίνουν μεταξύ των επιμέρους εδαφοκλιματικών περιοχών, ειδών λιπασμάτων, μεθόδων λιπάνσεως και άλλων περιβαλλοντικών παραγόντων, και απλώς καθορίζουν περιόδους απαγορεύσεως διάρκειας μεταξύ δυόμιση και τριών μηνών (βλ. παράρτημα III, σημείο 1.1, και παράρτημα II, σημείο A.1, της οδηγίας).
- όσον αφορά την προβλεπόμενη χωρητικότητα των δοχείων αποθήκευσεως της κόπρυ, καθορίζουν αποθηκευτική ικανότητα η οποία βασίζεται σε πολύ περιορισμένες περιόδους απαγορεύσεως και —εξαιρουμένων των κανονισμών που ισχύουν στο Βερολίνο, τη Σαξονία και τη Θουριγγία— αφορά μόνον την αποθήκευση κόπρυ σε υγρή κατάσταση (βλ. παράρτημα II, σημείο A.5, της οδηγίας).
- όσον αφορά τους βοσκοτόπους και τις χορτολιβαδικές εκτάσεις επιτρέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη διασπορά μέγιστης ποσότητας κόπρυ η οποία αντιστοιχεί σε 230 kg αζώτου ανά εκτάριο κατ' έτος (βλ. παράρτημα III, σημείο 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας).

- όσον αφορά τη διασπορά λιπασμάτων σε αρόσιμα εδάφη με μεγάλη κλίση, προβλέπουν εξαιρέσεις για τη στερεά κόπρο, εξαιρουμένων των περιττωμάτων πουλερικών, καθορίζουν περιορισμούς ως προς τη διασπορά λιπασμάτων υψηλής περιεκτικότητας σε άζωτο μόνο για τις κλίσεις που υπερβαίνουν το 10 % και επιβάλλουν, στις περιπτώσεις αυτές, απαγορεύσεις μόνο κατά μήκος τριών μέτρων από το ανώτερο σημείο της όχθης των υδάτων, παρεκκλίνοντας στο πλαίσιο αυτό πολλαπλώς από τη σχετική επιστημονική μελέτη (βλ. παράρτημα II, σημείο A.2, και παράρτημα III, σημείο 1.3, στοιχείο α', της οδηγίας).
- απαγορεύουν τη διασπορά λιπασμάτων μόνο σε περίπτωση χιονοκαλύψεως που υπερβαίνει τα πέντε εκατοστά και σε περίπτωση «εδαφών που βρίσκονται αδιαλείπτως σε κατάσταση ψύξεως και η επιφάνειά τους δεν αποψύχεται κατά τη διάρκεια της ημέρας» (βλ. παράρτημα II, σημείο A.3, και παράρτημα III, σημείο 1.3, στοιχεία α' και β', της οδηγίας).

Οι επανειλημμένες επισημάνσεις της Γερμανικής Κυβερνήσεως περί της σχεδιαζόμενης τροποποίησης της κανονιστικής απόφασης περί λιπασμάτων δεν αίρουν τις προσαπτόμενες παραβάσεις του άρθρου 5, παράγραφοι 5 και 7, της οδηγίας. Και τούτο διότι οι αντίστοιχοι κανόνες ούτε τέθηκαν σε ισχύ μέχρι την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας στις 11 Σεπτεμβρίου 2014, ούτε και έχουν τεθεί έκτοτε σε ισχύ.

(¹) ΕΕ 1991, L 375, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Birkenstock Sales κατά EUIPO
(Αναπαράσταση σχεδίου διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών)

(Υπόθεση T-579/14) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση —
Εικονιστικό σήμα το οποίο αναπαριστά σχέδιο διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών — Απόλυτος
λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του
κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Σχέδιο επιφανείας — Αποτύπωση σχεδίου επιφανείας στη συσκευασία
προϊόντος]

(2017/C 006/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Menebröcker και V. Töbelmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Schneider και D. Walicka, στη συνέχεια D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 1952/2013-1), σχετικά με τη διεθνή καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση εικονιστικού σήματος το οποίο αναπαριστά σχέδιο διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας (EUIPO) της 15ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 1952/2013-1) όσον αφορά τα ακόλουθα προϊόντα: «τεχνητά μέλη, μάτια και δόντια», «υλικό ραμμάτων, υλικό χειρουργικών ραμμάτων» και «δέρματα ζώων, γουνόδεσμα».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Birkenstock Sales GmbH φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του EUIPO. Το EUIPO φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του

⁽¹⁾ EE C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016 — Polo Club κατά EUIPO — Lifestyle
Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Υπόθεση T-67/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού
σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN —
Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEVERLY HILLS POLO CLUB — Σχετικός
λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού
(ΕΚ) 207/2009 — Προσκόμιση πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων — Διακριτική ευχέρεια την οποία
παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Μερική παραπομπή της υποθέσεως
ενώπιον του τμήματος ανακοπών — Άρθρο 64, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 006/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polo Club (Gassin, Γαλλία) (εκπρόσωπος: D. Masson, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά V. Melgar και H. Kunz, στη συνέχεια H. O'Neil)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Lifestyle Equities CV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: D. Russo και V. Wellens, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1882/2013-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Lifestyle Equities και Polo Club.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Polo Club στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Trivisio Prototyping κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-184/15) (¹)

(Χρηματοδοτική συνδρομή — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Συμβάσεις αφορώσες τα σχέδια ULTRA, CINESPACE και IMPROVE — Μερικός αναγνωριστικός του ενδίκου βοηθήματος — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο — Άρθρο 299 ΣΛΕΕ — Ρήτρα διατησίας — Επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών)

(2017/C 006/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Bartosch και A. Böhlke, στη συνέχεια A. Böhlke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και F. Moro, επικουρούμενοι από τους R. van der Hout και S. Blazek, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτηση βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με σκοπό την ακύρωση της απόφασης C(2015) 633 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2015, περί της επιστροφής συνολικού ποσού 385 112,19 ευρώ, νομιμοτόκως, και, αφετέρου, αίτηση βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με σκοπό τη διαπίστωση ότι δεν υφίσταται η αξίωση την οποία η Επιτροπή προβάλλει ότι έχει κατά της Trivisio Prototyping.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Η Trivisio Prototyping GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(¹) ΕΕ C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Smarter Travel Media κατά EUIPO (SMARTER TRAVEL)

(Υπόθεση T-290/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SMARTER TRAVEL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση)

(2017/C 006/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Smarter Travel Media LLC (Βοστώνη, Μασαχουσέτη, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: P. Olson, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Ramprini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 1986/2014-2), αφορώσας αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου SMARTER TRAVEL ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Smarter Travel Media LLC στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2016 — Vince κατά EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)

(Υπόθεση T-315/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ELECTRIC HIGHWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 006/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dale Vince (Stroud, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: B. Longstaff, barrister)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 1442/2014-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος ELECTRIC HIGHWAY ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον Dale Vince στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2016 — For Tune κατά EUIPO — Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Υπόθεση T-579/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fortune — Προγενέστερο γερμανικό λεκτικό σήμα FORTUNE-HOTELS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 006/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: For Tune sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: K. Porławska, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 2808/2014-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Gastwerk Hotel Hamburg και For Tune.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την For Tune sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2016 — Fedtke κατά CESE

(Υπόθεση T-157/16 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική — Νέα και ουσιώδη πραγματικά περιστατικά — Βάρος αποδείξεως)

(2017/C 006/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ingrid Fedtke (Wezembeek Orpem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (CESE) (εκπρόσωποι: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodrakas, A. Carvajal και L. Camarena Januzec, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2016, Fedtke κατά CESE (F-107/15, EU:F:2016:15).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2016, Fedtke κατά CESE, (F-107/15).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διαφορετικού από το τμήμα που έκρινε την παρούσα αίτηση αναιρέσεως.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Biofa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-746/15) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2069 — Έγκριση της βασικής ουσίας όξινο ανθρακικό νάτριο — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]

(2017/C 006/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biofa AG (Münsingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Stallberg και S. Knoblich, στη συνέχεια C. Stallberg, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek, G. von Rintelen και F. Moro)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2069 της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 2015, για την έγκριση της βασικής ουσίας όξινο ανθρακικό νάτριο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2015, L 301, σ. 42).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η κρίση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Βασιλείου της Δανίας.
- 3) Καταδικάζει την Biofa AG στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 59 της 15.2.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Σλοβενία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-12/16) ⁽¹⁾**[ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποίησε η Σλοβενία — Έκδοση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/1059 — Κατάργηση της δίκης]**

(2017/C 006/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωπος: L. Bembič)

Καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Rous Demiri και Δ. Τριανταφύλλου)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2015/2098 της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 303, σ. 35), κατά το μέτρο που αφορά τη Δημοκρατία της Σλοβενίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί της προσφυγής.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Δημοκρατία της Σλοβενίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 14.3.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2016 — Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-281/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαγωνισμός — Εργασίες σχετικές με την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος (ρεύμα υψηλής ισχύος) στο πλαίσιο του σχεδίου επεκτάσεως και αναβαθμίσεως του κτηρίου Konrad Adenauer του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου και ανάθεση της εκτελέσεως της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επειγόντος)

(2017/C 006/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Λουξεμβούργο), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Πόλη του Λουξεμβούργου), Socom SA (Foetz) (εκπρόσωπος: S. Marx, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Mraz και L. Chrétien)

Αντικείμενο

Αίτηση, στηριζόμενη στα άρθρα 278 και 279 ΣΛΕΕ, με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως, αφενός της απόφασης του Κοινοβουλίου της 27ης Μαΐου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλαν οι αιτούσες όσον αφορά την παρτίδα 75, στο πλαίσιο διαγωνισμού με στοιχεία αναφοράς INLO-D-UIPL-T-15-AO6, σχετικά με το σχέδιο επεκτάσεως και αναβαθμίσεως του κτηρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο, και, αφετέρου, της απόφασης με την οποία η εκτέλεση της επίμαχης συμβάσεως ως προς την ως άνω παρτίδα ανατέθηκε σε άλλον υποψήφιο.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί την εκδοθείσα επί της υποθέσεως T-281/16 R διάταξη της 9ης Ιουνίου 2016.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2016 — La Quadrature du Net κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-738/16)**

(2017/C 006/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: La Quadrature du Net (Παρίσι, Γαλλία), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (εκπρόσωπος: H. Roy, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1250 της Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 2016 αντίθετη προς τα άρθρα 7, 8 και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να ακυρώσει την απόφαση αυτή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), λόγω του γενικευμένου τρόπου των συλλογών που επιτρέπει νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών. Η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1250 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, βάσει της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την ασπίδα προστασίας της ιδιωτικής ζωής ΕΕ-ΗΠΑ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) προβαίνει σε τέτοια παραβίαση καθόσον δεν διαπιστώνεται σε αυτήν ότι η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών θίγει ειδικότερα το βασικό περιεχόμενο του θεμελιώδους δικαιώματος στο σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση του Χάρτη, καθόσον στην προσβαλλόμενη απόφαση αδικώς διαπιστώθηκε ότι η ασπίδα προστασίας των δεδομένων ΕΕ-ΗΠΑ εξασφαλίζει ένα επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων ουσιαστικά ισοδύναμο με εκείνο που εξασφαλίζεται εντός της Ένωσης, παρότι δεν περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο οι επιχειρήσεις που επιτρέπονται από τη νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση του Χάρτη, στο μέτρο που στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη υπόψη το ότι η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών δεν προβλέπει αποτελεσματική προσφυγή και διαπιστώθηκε σε αυτήν, παρά την εν λόγω έλλειψη, ότι η προμνησθείσα προστασία είναι ισοδύναμη.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση του Χάρτη, καθότι στην προσβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό κατά προδήλωσ εσφαλμένο τρόπο ότι η ασπίδα προστασίας των δεδομένων ΕΕ-ΗΠΑ θα εξασφάλιζε προστασία ισοδύναμη με εκείνη που διασφαλίζεται στην Ένωση, τούτο δεν, παρά το γεγονός ότι η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών δεν προβλέπει ανεξάρτητο έλεγχο.

Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — BPCE κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-745/16)

(2017/C 006/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BPCE (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Gosset-Grainville, C. Renner και P. Kurka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αριθ. ECB/SSM/2016-9695005MSXIOYEMGDF46/195 της 24ης Αυγούστου 2016·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε αναρμοδιότητα που βαρύνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 24ης Αυγούστου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα στο Caisse des dépôts et consignations [Ταμείο Παρακαταθηκών και Συντάξεων], που απορρέουν από κεντρικούς πόρους οι οποίοι συλλέγονται στο πλαίσιο διοικητικά ρυθμιζόμενων καταθέσεων (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), στο μέτρο που η ΕΚΤ δεν ήταν αρμόδια να αρνηθεί την εξαίρεση που ζητήθηκε, αφού διαπίστωσε ότι πληρούνταν όλοι οι όροι που τίθενται από τις εφαρμοστέες διατάξεις της Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σειρά νομικών σφαλμάτων της καθής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ΕΚΤ ήταν αρμόδια να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η απόφαση αυτή δεν είναι έγκυρη διότι βαρύνεται από σειρά νομικών σφαλμάτων, τόσο υπό το πρίσμα του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1· στο εξής: κανονισμός 575/2013), όσο και υπό το πρίσμα των προθέσεων του νομοδότη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του εν λόγω κανονισμού από την ΕΚΤ, που οδήγησε στην έκδοση αποφάσεως η οποία:
 - είναι αντίθετη προς τους στόχους και τον σκοπό των κανόνων σχετικά με τον δείκτη μοχλεύσεως, παραβλέποντας τόσο τον ίδιο τον σκοπό της ρυθμίσεως σχετικά με τον δείκτη μοχλεύσεως όσο και την πρόθεση του νομοδότη που εκφράστηκε με την έκδοση της παραγράφου 14 του άρθρου 429 του κανονισμού 575/2013·
 - τροποποιεί τη βασική διάταξη λαμβάνοντας υπόψη δύο νέες προϋποθέσεις που δεν αποτελούσαν αντικείμενο της επίμαχης διατάξεως·
 - στερεί πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε σειρά πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ειδικότερα σε σχέση με τη φύση των κεντρικών διοικητικά ρυθμιζόμενων πόρων από καταθέσεις, τις συνέπειες της καταγραφής των πόρων στον ισολογισμό της τράπεζας και τα αποτελέσματα του μηχανισμού προσαρμογής των κεντρικών ποσών.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στην παραβίαση πολλών γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα της αρχής της αναλογικότητας, της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της χρηστής διοικήσεως καθόσον η ΕΚΤ παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.
5. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε πλημελή αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στο μέτρο που η ΕΚΤ υπείχε υποχρέωση ενισχυμένης αιτιολογήσεως και η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ανεπαρκής και ασαφής.

Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Stencor London και Samac Steel Supplies κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-749/16)

(2017/C 006/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stencor London Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Samac Steel Supplies Ltd (Λονδίνο) (εκπρόσωποι: F. Di Gianni και C. Van Hemelrijck, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1329 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2016, για την είσπραξη του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσικής Ομοσπονδίας (ΕΕ 2016, L 210, σ. 27), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η ερμηνεία και η εφαρμογή της σχετικής προς τη «γνώση του εισαγωγέα» προϋποθέσεως που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 [βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ] είναι εσφαλμένη και μη σύνομη.
 - Πρώτο σκέλος: η περιλαμβανόμενη στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1329 (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) ερμηνεία αναφορικός με τη σχετική προς τη γνώση του εισαγωγέα προϋπόθεση που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 [βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ] είναι εσφαλμένη και μη σύνομη.
 - Δεύτερο σκέλος: μια ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 [βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ], η οποία γίνεται υπό το πρίσμα των καθιερωμένων μέσω ερμηνείας του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) όσον αφορά το αντιντάμπινγκ, καθιστά εμφανές ότι, προκειμένου να προσδιορισθεί αν πληρούνται η συγκεκριμένη προϋπόθεση, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί την πραγματική γνώση που διέθετε ο εισαγωγέας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι η αξιολόγηση της σχετικής προς τη «σημαντική αύξηση των εισαγωγών» προϋποθέσεως στηρίχθηκε εσφαλμένως σε μια περίοδο που άρχιζε από τον πρώτο πλήρη μήνα μετά τη δημοσίευση της έναρξης της έρευνας στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ολοκληρωνόταν τον τελευταίο πλήρη μήνα που προηγείτο της επιβολής προσωρινών μέτρων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η ερμηνεία, η οποία υιοθετήθηκε στον προσβαλλόμενο κανονισμό, αναφορικός με τη σχετική προς την «εξουδετέρωση σε μεγάλο βαθμό της επανορθωτικής επιδράσεως» προϋπόθεση που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 [βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ] είναι εσφαλμένη και μη σύνομη.
 - Πρώτο σκέλος: η Επιτροπή εσφαλμένως διεξήγαγε σφαιρική εκτίμηση της προϋποθέσεως σχετικά με την «εξουδετέρωση σε μεγάλο βαθμό της επανορθωτικής επιδράσεως» που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, ενώ όφειλε να διεξαγάγει επιμέρους ανάλυση της συμπεριφοράς εκάστου εισαγωγέα προκειμένου να προσδιορισθεί αν οι εισαγωγές του όντως συνέβαλαν στην προβαλλόμενη εξουδετέρωση, σε μεγάλο βαθμό, των επανορθωτικών επιδράσεων των δασμών.
 - Δεύτερο σκέλος: Ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πλάνη καθόσον συνάγει ότι η αναδρομική επιβολή δασμών επί των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο καταχώρισεως θα είχε ως αποτέλεσμα να αποφευχθεί η εξουδετέρωση σε μεγάλο βαθμό της επανορθωτικής επιδράσεως των δασμών.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — FV κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-750/16)

(2017/C 006/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: FV (Rhode-St-Genève, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2015, που ελήφθη βάσει του άρθρου 42γ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- στο μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016 περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 8ης Μαρτίου 2016·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο στην καταβολή αποζημιώσεως οριζόμενης, με την επιφύλαξη συμπληρώσεως, στο ποσό των 151 101 ευρώ, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο στην καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, οριζόμενης ex aequo et bono στο ποσό των 70 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που στρέφεται κατά του άρθρου 42γ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), από παράβαση των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από παράβαση της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16), καθώς και από παράβαση του άρθρου 1δ του ΚΥΚ.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, από παράβαση της ανακοινώσεως προς το προσωπικό 71/15 για την ενημέρωση επί της εφαρμογής του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, καθώς και από τις πρόδηλες πραγματικές και νομικές ανακρίβειες και πλημμέλειες της αιτιολογίας στην οποία στηρίχθηκε η θέση της προσφεύγουσας-ενάγουσας αυτεπαγγέλτως σε άδεια.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και των δικαιωμάτων άμυνας.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Confédération Nationale du Crédit Mutuel κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-751/16)

(2017/C 006/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Grégoire, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 24ης Αυγούστου 2016, η οποία εκδόθηκε επί του αιτήματος της Crédit Mutuel να λάβει την άδεια να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα από τον δημόσιο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, για την Crédit Mutuel και για όλες τις οντότητες του ομίλου που υπόκεινται στον δείκτη μοχλεύσεως (ECB/SSM/2016 — 9695000CG7B84NLR5984/92).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε υπέρβαση εξουσίας που βαρύνει την προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά την προσφεύγουσα η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) διαθέτει μόνο την εξουσία να ελέγχει, για να εξασφαλίσει τη συγκεκριμένη εφαρμογή τους, χωρίς να τις ενισχύει ή να εκτιμά αν είναι κρίσιμες, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου ένα ίδρυμα να τύχει παρεκκλίσεως από τους κανόνες υπολογισμού του δείκτη μοχλεύσεως, όπως προσδιορίζονται οριστικά και επακριβώς από την Επιτροπή, βάσει αποκλειστικής αρμοδιότητας, με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού ο οποίος προορίζεται να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του τραπεζικού και χρηματοπιστωτικού τοπίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς σε σχέση με τον πρώτο, στηρίζεται πλάνη περί το δίκαιο εκ μέρους της ΕΚΤ στην προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά την προσφεύγουσα τα ανοίγματα στους φορείς του δημόσιου τομέα, δεδομένου ότι εξομοιώνονται με τα ανοίγματα στην κεντρική διοίκηση, πρέπει να θεωρηθεί ότι παρουσιάζουν μηδενικό κίνδυνο όταν εκφράζονται στο εθνικό νόμισμα.
3. Ο τρίτος λόγος, που προβάλλεται επικουρικώς σε σχέση με τους δύο πρώτους, στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά την προσφεύγουσα η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως ακατάλληλη σε σχέση με τους σκοπούς που επιδιώκουν οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας, δεδομένων των χαρακτηριστικών των διοικητικά ρυθμιζόμενων καταθέσεων και προδήλως δυσανάλογη σε σχέση με τις αρνητικές συνέπειες που προξενεί στο οικείο ίδρυμα.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η ΕΚΤ ούτε εξέτασε ούτε έλαβε υπόψη το σύνολο των κρίσιμων περιστάσεων που συντρέχουν εν προκειμένω.

Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2016 — Euro Castor Green κατά EUIPO — Netlon France (Δικτυωτό διαχωριστικό πλέγμα)

(Υπόθεση T-756/16)

(2017/C 006/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euro Castor Green (Bagnole, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Lafont, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Netlon France (Saint Saulve, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 001 197 966-0001

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2016 στην υπόθεση R 754/2014-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή, καθώς και τα παραρτήματά της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Société générale κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-757/16)**

(2017/C 006/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société générale (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Gosset-Grainville, C. Renner και P. Kurka, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αριθ. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 της 24ης Αυγούστου 2016·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε αναρμοδιότητα που βαρύνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 24ης Αυγούστου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα στο Caisse des dépôts et consignations [Ταμείο Παρακαταθηκών και Συντάξεων], που απορρέουν από κεντρικούς πόρους οι οποίοι συλλέγονται στο πλαίσιο διοικητικά ρυθμιζόμενων καταθέσεων (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), στο μέτρο που η ΕΚΤ δεν ήταν αρμόδια να αρνηθεί την εξαίρεση που ζητήθηκε, αφού διαπίστωσε ότι πληρούνταν όλοι οι όροι που τίθενται από τις εφαρμοστέες διατάξεις της Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε σειρά νομικών σφαλμάτων της καθής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η ΕΚΤ ήταν αρμόδια να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η απόφαση αυτή δεν είναι έγκυρη διότι βαρύνεται από σειρά νομικών σφαλμάτων, τόσο υπό το πρίσμα του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1· στο εξής: κανονισμός 575/2013), όσο και υπό το πρίσμα των προθέσεων του νομοθέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του εν λόγω κανονισμού από την ΕΚΤ, που οδήγησε στην έκδοση αποφάσεως η οποία:
 - είναι αντίθετη προς τους στόχους και τον σκοπό των κανόνων σχετικά με τον δείκτη μοχλεύσεως, παραβλέποντας τόσο τον ίδιο τον σκοπό της ρυθμίσεως σχετικά με τον δείκτη μοχλεύσεως όσο και την πρόθεση του νομοθέτη που εκφράστηκε με την έκδοση της παραγράφου 14 του άρθρου 429 του κανονισμού 575/2013,

- τροποποιεί τη βασική διάταξη λαμβάνοντας υπόψη δύο νέες προϋποθέσεις που δεν αποτελούσαν αντικείμενο της επίμαχης διατάξεως·
 - στερεί πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε σειρά πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ειδικότερα σε σχέση με τη φύση των κεντρικών διοικητικά ρυθμιζόμενων πόρων από καταθέσεις, τις συνέπειες της καταγραφής των πόρων στον ισολογισμό της τράπεζας και τα αποτελέσματα του μηχανισμού προσαρμογής των κεντρικών ποσών.
 4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στην παραβίαση πολλών γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα της αρχής της αναλογικότητας, της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της χρηστής διοικήσεως καθόσον η ΕΚΤ παρέβη την υποχρέωση επιμέλειας.
 5. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στο μέτρο που η ΕΚΤ υπείχε υποχρέωση ενισχυμένης αιτιολογήσεως και η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ανεπαρκής και ασαφής.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — Crédit Agricole κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-758/16)

(2017/C 006/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Crédit Agricole SA (Montrouge, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Champsaur και A. Delors, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει βάσει των άρθρων 256 και 263 ΣΛΕΕ την απόφαση ECB/SSM/2016 — 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 που εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις 24 Αυγούστου 2016·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) κατά την ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1· στο εξής: κανονισμός 575/2013).

Η προσφεύγουσα προσάπτει, ιδίως, στην απόφαση της ΕΚΤ της 24ης Αυγούστου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος που υπέβαλε να λάβει την άδεια να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα από τον δημόσιο τομέα (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση):

- ότι είναι αντίθετη προς την πρόθεση του ευρωπαϊού νομοθέτη και προς τους σκοπούς του κανονισμού 575/2013·
 - ότι στερεί το άρθρο 429, παράγραφος 14 του κανονισμού αυτού από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα·
 - ότι αποτελεί σφετερισμό εκ μέρους της ΕΚΤ των εξουσιών του ευρωπαϊού νομοθέτη.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως προς την εκτίμηση του προληπτικού κινδύνου που συνδέεται με τις διοικητικά ρυθμιζόμενες καταθέσεις, καθόσον η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη το νομικό πλαίσιο και τα εμπειρικά δεδομένα σχετικά με τις καταθέσεις αυτές καθώς και τις σχετικές εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών και υπέπεσε σε μια τέτοια πλάνη εκτιμήσεως τόσο ως προς τον κίνδυνο μοχλεύσεως όσο και ως προς τους λοιπούς σχετικούς προληπτικούς κινδύνους.

3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας στην προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που, αφενός, παραβιάζει τη γενική αρχή αναλογικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, αφετέρου, δεν τηρεί τις ειδικές απαιτήσεις που συνδέονται με την αρχή της αναλογικότητας στον τομέα της προληπτικής εποπτείας, οι οποίες επιβάλλουν οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας να προσαρμόζονται στο επιχειρηματικό μοντέλο της τράπεζας και τους κινδύνους που συνδέονται με αυτό για τον χρηματοπιστωτικό τομέα και για την οικονομία.

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2016 — Basil κατά EUIPO — Artex (Καλαθάκι ποδηλάτου)

(Υπόθεση T-760/16)

(2017/C 006/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Basil BV (Silvolde, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: N. Weber και J. von der Thüsen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Artex SpA (Zeno di Cassola, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 142 245-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 535/2015-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και, ενδεχομένως, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 52 , παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 6/2002 ή παραβίαση των γενικών αρχών που διέπουν το βάρος αποδείξεως ή μη τήρηση των κανόνων της λογικής στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων·
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Αγωγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — PY κατά EUCAP Sahel Niger

(Υπόθεση T-763/16)

(2017/C 006/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: PY (Souffelweyersheim, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Εναγομένη: EUCAP Sahel Niger (Νιαμέι, Νίγηρας)

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

ως εκ τούτου:

— να διαπιστώσει την ευθύνη της αποστολής κατά την έννοια του άρθρου 340 της ΣΛΕΕ·

— να διατάξει την αποκατάσταση της υλικής ζημίας του ενάγοντος·

— να διατάξει τη χρηματική ικανοποίηση του ενάγοντος λόγω ηθικής βλάβης η οποία εκτιμάται σε 70 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν μόνο λόγο ο οποίος αφορά συμβατικές παραβάσεις τις οποίες διέπραξε η αποστολή EUCAP Sahel Niger (στο εξής: αποστολή) οι οποίες συνεπάγονται συμβατική ευθύνη της αποστολής κατά την έννοια του άρθρου 340 ΣΛΕΕ.

Ο ενάγων, πρώην μέλος του προσωπικού της αποστολής, επικαλείται πλημμελή εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων της αποστολής σχετικά με τις διαδικασίες εσωτερικής έρευνας και προστασίας των θυμάτων σε περίπτωση καταγγελίας περιστατικού παρενοχλήσεως στον χώρο εργασίας. Λόγω της αδράνειας της αποστολής και της εκ μέρους της παραλείψεως κινήσεως διαδικασίας εσωτερικής έρευνας, η καταγγελλθείσα από τον ενάγοντα παρενόχληση συνεχίστηκε, επιδεινώθηκε και επέφερε σοβαρή βλάβη στην υγεία του, όπερ οδήγησε στον κατεπείγοντα επαναπατρισμό του. Ο ενάγων δεν ήταν σε θέση να αναλάβει εκ νέου τα καθήκοντά του πριν από τη λήξη της συμβάσεώς του.

Κατά συνέπεια, ο ενάγων ζητεί χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, η οποία απορρέει από το ότι υποχρεώθηκε να υποστεί παρενόχληση, την οποία όμως είχε καταγγείλει, για διάστημα πολλών μηνών, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να είχε αποτρέψει η αποστολή, λόγω της εξαναγκαστικής παύσεως της επαγγελματικής δραστηριότητάς του και, τέλος, λόγω της επιδεινώσεως της υγείας του και ειδικότερα λόγω της καταθλιπτικής καταστάσεως στην οποία τελεί έκτοτε. Ζητεί, επίσης, την αποκατάσταση της οικονομικής ζημίας του λόγω της απώλειας των αποδοχών του μόλις 30 ημέρες από την άδεια ασθένειας και λόγω της απώλειας της ευκαιρίας να ανανεωθεί η σύμβασή του εργασίας.

Προσφυγή της 5ης Νοεμβρίου 2016 — Grupo Ganaderos de Fuerteventura κατά EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Υπόθεση T-765/16)

(2017/C 006/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «EL TOFIO El sabor de CANARIAS» — Υπ' αριθ. 13 308 259 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 1404/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ι', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-766/16)

(2017/C 006/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Rating και Y. Martínez Mata, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2016) 4060 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αντικείμενο, όσον αφορά την Hércules, δάνειο ύψους 18 000 000 ευρώ το οποίο χορηγήθηκε από ιδιωτικό φορέα στο Fundació de la Comunitat Valenciana Hércules de Alicante, έτερο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου το οποίο χρησιμοποίησε μεγάλο τμήμα του δανείου προκειμένου να εγγραφεί για την ανάληψη μετοχών της Hércules FC στο πλαίσιο της αύξησής του μετοχικού κεφαλαίου. Για το εν λόγω δάνειο εγγυήθηκε το δημόσιο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα Institut Valencià de Finances (Ινστιτούτο Οικονομικών της Βαλένθια, Ισπανία).

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, αποτέλεσμα αυτού, ήταν να λάβει η Hércules FC κρατική ενίσχυση, συνιστάμενη στη διαφορά μεταξύ του πραγματικού κόστους του εγγυημένου δανείου και του κόστους που θα έφερε υπό ορισμένες υποτιθέμενες συνθήκες της αγοράς, διαφορά που προέκυψε από την ημερομηνία χορηγήσεως έως την ημερομηνία λήψεως της αποφάσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος άπτεται της εσφαλμένης εφαρμογής της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων.
 - Επισημαίνεται ως προς αυτό το ζήτημα ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν «προβληματική επιχείρηση» κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών του 2004 και ότι η χορηγηθείσα εγγύηση έλαβε όντως υπόψη της τον κίνδυνο μη πληρωμής και την παροχή εξασφάλισης του δανείου.
2. Ο δεύτερος λόγος, που προβάλλεται επικουρικώς, άπτεται της απουσίας επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
 - Επισημαίνεται ως προς αυτό το ζήτημα ότι η Hércules CF δεν μπορούσε να ανταγωνιστεί στην Ευρώπη και ότι η υποτιθέμενη ενίσχυση δεν της προσέφερε οιοδήποτε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

3. Ο τρίτος λόγος, που προβάλλεται επίσης επικουρικός, άπτεται του εσφαλμένου υπολογισμού του ύψους μιας υποτιθέμενης ενισχύσεως.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2016 — BNP Paribas κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-768/16)

(2017/C 006/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BNP Paribas (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Champsaur και A. Delors, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει βάσει των άρθρων 256 και 263 ΣΛΕΕ την απόφαση ECB/SSM/2016 — ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 που εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις 24 Αυγούστου 2016·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) κατά την ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1· στο εξής: κανονισμός 575/2013).

Η προσφεύγουσα προσάπτει, ιδίως, στην απόφαση της ΕΚΤ της 24ης Αυγούστου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος που υπέβαλε να λάβει την άδεια να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μοχλεύσεως τα ανοίγματα από τον δημόσιο τομέα (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση):

- ότι είναι αντιθετη προς την πρόθεση του ευρωπαϊού νομοθέτη και προς τους σκοπούς του κανονισμού 575/2013·
 - ότι στερεί το άρθρο 429, παράγραφος 14 του κανονισμού αυτού από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα·
 - ότι αποτελεί σφετερισμό εκ μέρους της ΕΚΤ των εξουσιών του ευρωπαϊού νομοθέτη.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως προς την εκτίμηση του προληπτικού κινδύνου που συνδέεται με τις διοικητικά ρυθμισμένες καταθέσεις, καθόσον η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη το νομικό πλαίσιο και τα εμπειρικά δεδομένα σχετικά με τις καταθέσεις αυτές καθώς και τις σχετικές εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών και υπέπεσε σε μια τέτοια πλάνη εκτιμήσεως τόσο ως προς τον κίνδυνο μοχλεύσεως όσο και ως προς τους λοιπούς σχετικούς προληπτικούς κινδύνους.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας στην προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που, αφενός, παραβιάζει τη γενική αρχή αναλογικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, αφετέρου, δεν τηρεί τις ειδικές απαιτήσεις που συνδέονται με την αρχή της αναλογικότητας στον τομέα της προληπτικής εποπτείας, οι οποίες επιβάλλουν οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας να προσαρμόζονται στο επιχειρηματικό μοντέλο της τράπεζας και τους κινδύνους που συνδέονται με αυτό για τον χρηματοπιστωτικό τομέα και για την οικονομία.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2016 — Korwin-Mikke κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-770/16)

(2017/C 006/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Cherchi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή του (στο εξής: προσφυγή) παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Αυγούστου 2016·
- να ακυρώσει την προγενέστερη απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2016 περί επιβολής των ιδίων κυρώσεων·
- να διατάξει την αποκατάσταση της οικονομικής ζημίας και τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ή να επιδικάσει στον προσφεύγοντα το ποσό των 13 306 ευρώ·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 166 του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προσβολή της ελευθερίας του λόγου και της εκφράσεως των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την ιδιαίτερη περίπτωση ότι τα σχόλια στα οποία αναφέρεται η απόφαση έγιναν από μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την άσκηση των καθηκόντων του εντός των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και/ή παραβίαση της γενικής αρχής της αμεροληψίας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση του άρθρου 166, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και ne bis in idem.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Consejo Regulador del Cava κατά EUIPO — Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Υπόθεση T-774/16)

(2017/C 006/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Prat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Έγχρωμο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «CAVE DE TAIN» — Υπ' αριθ. 11 345 824 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 980/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν δεν κηρύχθηκε άκυρο το επίμαχο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τους «Οίνους ελεγχόμενης ονομασίας προέλευσης»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με τα άρθρα 102, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 103, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1308/2013.

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2016 — Mediaexpert κατά EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)

(Υπόθεση T-780/16)

(2017/C 006/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mediaexpert sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Aftyka, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mediaexpert S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μαύρο, κίτρινο και άσπρο χρώμα, που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «mediaexpert» — Υπ' αριθ. 11 674 132 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2016 στην υπόθεση R 2583/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 29/10/2015 σε διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας N 000009371 C·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του EUIPO προκειμένου αυτό να τροποποιήσει την απόφαση επί της ουσίας και να ακυρώσει την καταχώριση του υπ' αριθ. 011674132 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλες τις καλυπτόμενες υπηρεσίες·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Νοεμβρίου 2016 — Pilla κατά Επιτροπής και EACEA

(Υπόθεση T-784/16)

(2017/C 006/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Rinaldo Pilla (Venafro, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Silvestri, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- αφού αναστείλει την εκκρεμούσα διαδικασία επιλογής, να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Γενική Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Πολιτισμού), με αριθμό πρωτοκόλλου Ref. Ares (2016)4930111, της 2ας Σεπτεμβρίου 2016, περί αποκλεισμού της συμμετοχής του Rinaldo Pilla όσον αφορά το πρόγραμμα χρηματοδότησεως, καθόσον ενέχει σοβαρές παραβάσεις της νομοθεσίας, και, επικουρικός, να ακυρώσει τη διαδικασία επιλογής στο σύνολό της ως στερούμενη νομιμότητας, καθόσον ενέχει παραβάσεις της νομοθεσίας·
- στην, απευκταία για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, περίπτωση κατά την οποία απορρίψει το παραδεκτό της συμμετοχής του υποψηφίου Rinaldo Pilla στη διαδικασία, να υποχρεώσει τους καθών-εναγομένους να καταβάλουν ως αποζημίωση στον προσφεύγοντα-ενάγοντα για απώλεια ευκαιρίας, λόγω του αδικαιολόγητου και ανατιολόγητου αποκλεισμού του από το οικείο πρόγραμμα ευρωπαϊκής χρηματοδότησεως, ως κύριο αίτημα, το ποσό του 1 050 000,00 ευρώ, και, επικουρικός, το ποσό των 400 000,00 ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή-αγωγή του, ο προσφεύγων-ενάγων βάλλει κατά της αποφάσεως αποκλεισμού του από τη διαδικασία επιλογής όσον αφορά τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκή χρηματοδότηση [Πρόσκληση υποβολής προτάσεων EAC/S05/2016, Υποστήριξη προπαρασκευαστικής ενέργειας για τη δημιουργία βραβείου φεστιβάλ της ΕΕ και λογότυπου φεστιβάλ της ΕΕ στον τομέα του πολιτισμού — EFFE (Ευρώπη των φεστιβάλ — φεστιβάλ για την Ευρώπη)].

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από τις σοβαρές παραβάσεις της νομοθεσίας όσον αφορά τον τίτλο I του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361/EK της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, καθώς και το άρθρο 2, σημείο 28, του κανονισμού (ΕΕ) 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 (ΕΕ 2013 L 347, σ. 320) και τις προβλέψεις του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013, καθώς και το άρθρο 1, παράγραφος 821, του *legge di stabilità* 2016 (νόμου περί σταθερότητας του 2016).

— Προς στήριξη του πρώτου λόγου της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι ο ελεύθερος επαγγελματίας, ακόμη και αν δεν είναι εγγεγραμμένος σε επαγγελματική ένωση, εξομοιώνεται με επιχείρηση, ανεξαρτήτως νομικής μορφής, όσον αφορά την πρόσβαση στα διαρθρωτικά ταμεία. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες έχουν πρόσβαση στα κεφάλαια για την επιστημονική έρευνα, καθώς και την πολιτιστική καινοτομία και τη βιομηχανική καινοτομία. Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι με τον *legge di stabilità* 2016, με τον οποίο μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη η ευρωπαϊκή σύσταση του 2013, διευκρινίσθηκε οριστικά ότι οι επαγγελματίες εξομοιώνονται με τις επιχειρήσεις. Ο προσφεύγων-ενάγων πρέπει να θεωρηθεί κατάλληλος υποψήφιος ως ελεύθερος επαγγελματίας κάτοχος αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ.

2. Δεύτερος λόγος, ο οποίος αφορά το αίτημα αποζημίωσης.

— Συναφώς, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη σοβαρή ζημία λόγω του αποκλεισμού του από τη διαδικασία επιλογής, δεδομένου ότι, αδιαμφισβήτητα, ο αποκλεισμός του σχεδίου «VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE» από τη διαδικασία επιλογής συνεπάγεται προδήλως απώλεια ευκαιρίας, η οποία πρέπει να αποτιμηθεί βάσει κριτηρίων επείκειας, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και της σημασίας του εν λόγω σχεδίου, ο υπολογισμός δε της ζημίας πρέπει, καταρχάς, να καταλήγει σε ποσό ίσο με εκείνο της ίδιας της χρηματοδότησεως.

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — BSH Electrodomesticos España κατά EUIPO — DKSH International (Ufesa)

(Υπόθεση T-785/16)

(2017/C 006/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DKSH International Ltd. (Ζυρίχη, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ufesa» — Υπ' αριθ. 10 857 29 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 1691/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

— να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Krasnyiŭ oktyabr κατά EUIPO — Kondyterska korporatsiia «Roshen» (CRABS)

(Υπόθεση T-795/16)

(2017/C 006/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Moscow Confectionery Factory «Krasnyiŭ oktyabr» ΟΑΟ (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: Ο. Spruhler και Μ. Geitz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dochirnie pidpryiemstvo Kondyterska korporatsiia «Roshen» (Κίεβο, Ουκρανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «CRABS» — Υπ' αριθ. 1 186 110 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2016 στην υπόθεση R 2507/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2016 — CEDC International κατά EUIPO — Underberg (Αναπαράσταση πρασινοκαφέ φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη)

(Υπόθεση T-796/16)

(2017/C 006/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Πολωνία) (εκπρόσωπος: Μ. Siciarek, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Underberg AG (Dietlikon, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αναπαράσταση πρασινοκαφέ φύλλου χόρτου μέσα σε φιάλη) — Υπ' αριθ. 33 266 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Αυγούστου 2016 στην υπόθεση R 1248/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', 42, παράγραφοι 2 και 3, 75 και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2016 — Hanso Holding κατά EUIPO (REAL)

(Υπόθεση T-798/16)

(2017/C 006/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hanso Holding AS (Tomasjord, Νορβηγία) (εκπρόσωπος: M. Wirtz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «REAL» — Υπ' αριθ. 14 020 093 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2405/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Επιτροπή κατά CINAR**(Υπόθεση T-720/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 15.2.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-732/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-698/16**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 441 της 28ης Νοεμβρίου 2016)

(2017/C 006/72)

Το κείμενο της ανακοίνωσης στην υπόθεση T-698/16, Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-698/16)

(2016/C 441/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Trasta Komerbanka AS (Ρίγα, Λεττονία) και 6 λοιποί (εκπρόσωποι: O. Behrends, L. Feddern και M. Kirchner, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 11ης Ιουλίου 2016 με την οποία ανακαλεί την άδεια λειτουργίας της τράπεζας Trasta Komerbanka AS, και
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 24 του Κανονισμού ΕΕΜ⁽¹⁾ και συναφείς διατάξεις σε σχέση με την αναθεώρηση της προηγούμενης αποφάσεως της ΕΚΤ από το Διοικητικό Συμβούλιο Επανεξέτασης.

Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλα τα πραγματικά περιστατικά όπως, μεταξύ άλλων, ότι η ΕΚΤ δεν έδωσε επαρκή απάντηση στο ότι οι πληροφορίες και τα έγγραφα που είχαν υποβληθεί από την τοπική ρυθμιστική αρχή της Λετονίας ήταν ανακριβή.

Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθώς δεν αναγνώρισε ότι υπήρχαν εναλλακτικά μέτρα.

Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 19 και την αιτιολογική σκέψη 75 του κανονισμού ΕΕΜ και της προσάπτει détournement de rouvoir.

Με τον έκτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη κανόνες που διέπουν τη διαδικασία, περιλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης, του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο, του δικαιώματος σε αιτιολογημένη απόφαση, και παράβαση του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, της 29.10.2013, σ. 63).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL